

ATLÉTIKA

1

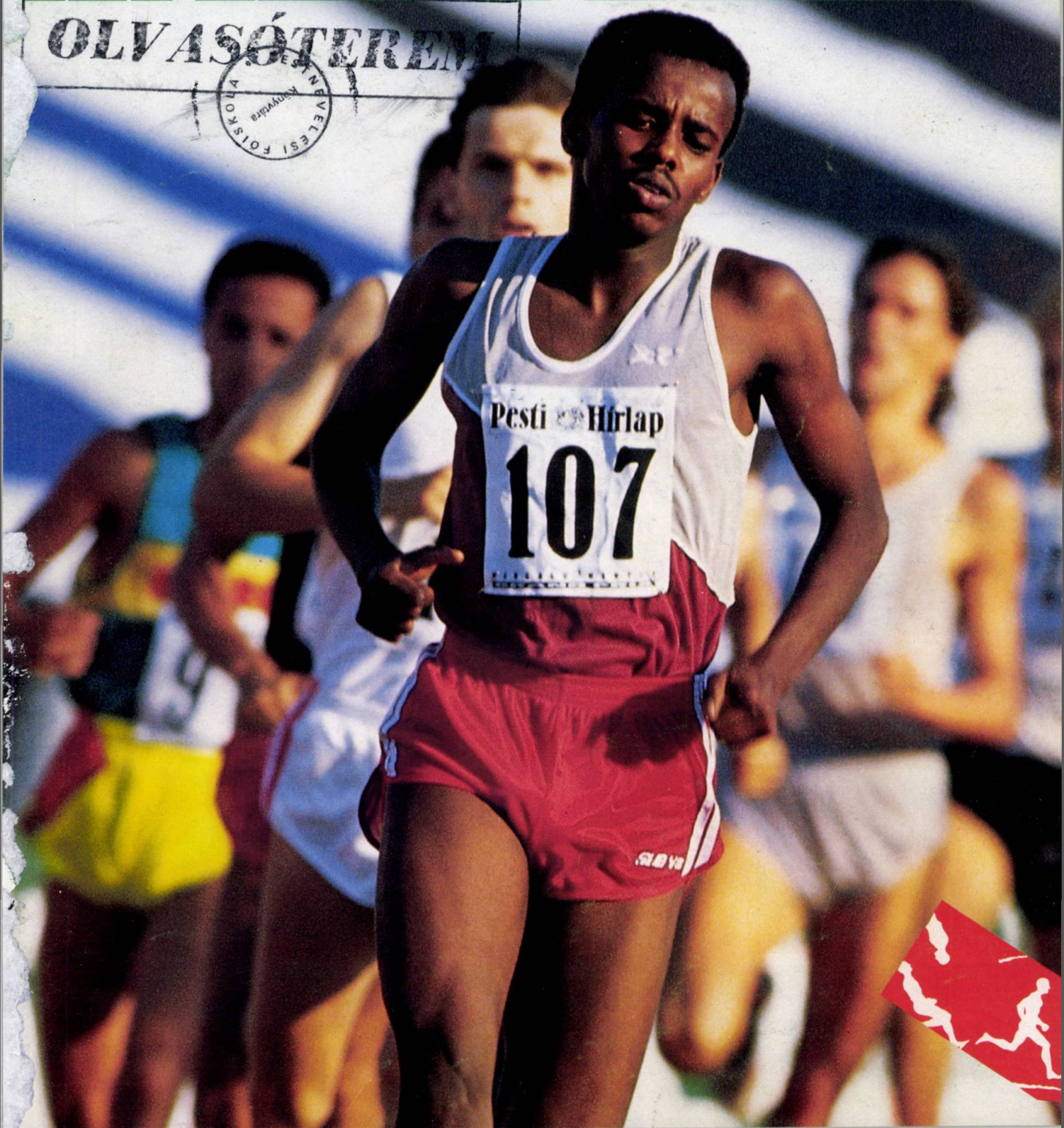
9

9

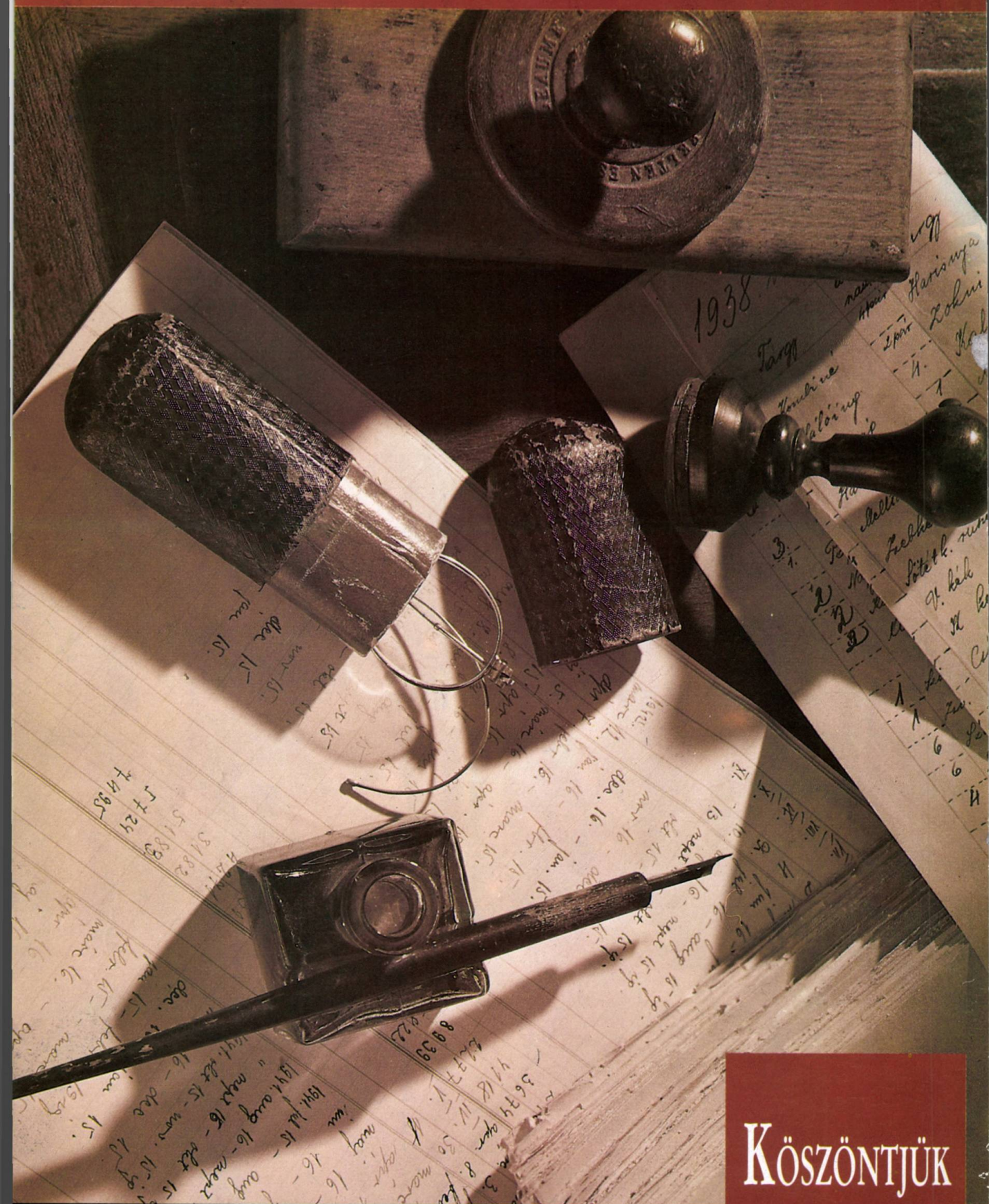
0

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSEG LAPJA • 1990. SZEPTEMBER-DECEMBER • ÁRA: 96 Ft

OLVASÓTEREM

MAGYAR KÜLKERESKEDELMI BANK RT

Cím: Budapest, 1821 Szent István tér 11.
Telefon: 1 329-360
Telefax: 1 322-568
Telex: 22-6941

KÖSZÖNTJÜK

KEDVES

ÜGYFEI EINKET!

ATLÉTIKA

34. ÉVFOLYAM, 9-12 SZÁM 1990. SZEPTEMBER-DECEMBER

TARTALOM

ORSZÁGOS ATLÉTIKAI FÓRUM	4
NEMZETKÖZI SZINTEN IS AZ Ú. DÓZSA A LEGEREDMÉNYESEBB	5
NÉMETH PÁL: „A KALAPÁCSVETÉS OLYAN MINT A MARATONI FUTÁS...”	9
ELMÚLT IDŐK BAJNOKAI	10
DOPPING HELYETT IZOMLEÉPÍTÉS ELLEN HATÓ EDZÉS	15
GALLFÖLDI KLASSZIS	16
KÖRKÉP A FIATALOKRÓL	16
BIG BEN MEGPRÓBÁLJA	22
VÁLOGATOTT VIADALOK	25
DRÁGA ATLÉTÁK	31
SPLIT A SZÁMOK TÜKRÉBEN	35
AMI MÉG SENKINEK SEM SIKERÜLT	40
RANK XEROX NEMZETKÖZI MARATONI ÉS SAMSUNG FUTAS	41
VÉGE A CSODÁNAK	45
A LEGKIVÁLÓBB MAGYAR SZEREPLÉS	47
AZ ÉV UTOLSÓ BAJNOKSÁGA	51
EMLEKEZÉS KOLTAI LÁSZLÓRA	53
MAGYAR FEDETTPÁLYÁS CSÚCSLISTA	54
AZ 1990.ÉVI CSÚCSOK ÉS LEGJOBB EREDMÉNYEK	56
ATLÉTIKAI ELNÖKSÉGI ÜLÉS	59

Atlétika '90

A Magyar Atlétikai Szövetség lapja

Megjelenik havonta

Kiadja a Medicina Könyvkiadó Vállalat

A szerkesztőség címe: Magyar Atlétikai Szövetség

1143.Budapest, Dózsa Gy.út 1-3.

Telefon: 134-0785

Felelős kiadó: dr. Facskó István

Főszerkesztő: Török Ferenc

Olvasószerkesztő: Krasovec Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál,
a Posta hírlapüzleteiben és a hírlapfizetési és Lapellátási Irodánál
(HELIR) Budapest, XIII., Lehel u. 100/a.

közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Számonként kapható

a Magyar Atlétikai Szövetségben

1990. 9-12. szám

Ara: 96,- Ft

ISSN 0571-799

ORSZÁGOS ATLÉTIKAI FÓRUM

Lillafüred, 1990. november 10-11.

Évek óta hagyomány, hogy idénnyárás után a MASZ országos értekezletre hívja össze a megyei szövetségek képviselőit. Így történt ez idén is, a lillafüredi Palota szálló adott otthont a kétnapos országos atlétikai fórumnak. Komárom és Somogy megye kivételével, 17 megyéből két-két fő és az elnökség legtöbb tagja megjelent a szombaton délután kezdődött országos értekezleten, amelyet Kaszás Ferenc, a MASZ elnöke nyitott meg. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy számára új ez a találkozás, de a hagyományt folytatni kell, mert az eredmények mellett sok a probléma, amelyeket tisztázni kell az 1991. évi január hó 19-ei közgyűlés előtt.

A megnyitó után dr. Facskó István, a MASZ főtájkára adott tájékoztatást a szövetség 1990. évi tevékenységéről. Abból indult ki, hogy az év elején, február 3-án hasonló körben megtartott értekezlet hasznosnak bizonyult, ezért a megbeszéléseket folytatni kell. Előterjesztette a MASZ-iroda alapszabály-módosító javaslatát, azzal, hogy a közgyűlés 19 főről maximum 9 főre csökkentse az elnökség létszámát. Ebben az esetben igen színvonalas és jól működő bizottságokra van szükség, különös tekintettel az edzőbizottságra, a szponzortestületre és a vidékbizottságra. Beszámolt a szövetség anyagi helyzetéről. Elmondta, hogy az előző évi mintegy 2,5 millió Ft-os örökség figyelembevételével, az év végére – elsősorban az eddig nem fizető szponzorok teljesítése alapján – biztosítható lesz az anyagi egyensúly.

A MASZ-iroda munkatársai közül Verb Mihály a marketing és a szponzorálás problémáiról beszélt. Megemlítette, hogy bár bővült a szponzori kör, a támogatók ebben a bizonytalan helyzetben nem mertek nyilatkozni és a debreceni országos bajnokság megrendezését is csak az utolsó pillanatban tudták biztosítani. Baráth Béla kedvezőtlenül nyilatkozott a szervezési tapasztalatokról. Elmondta, hogy problémák jelentkeztek az információáramlásban, a jegyzőkönyvek továbbításában és beküldésében. Kifogásolta, hogy a szövetségek egy része nem fizette be az alapszabályban megállapított tagdíjat. Szlovák Gábor és Söjtör József a Műszertechnika Kft-től kapott támogatással végzett számítógépes munkáról számolt be, valamint arról, hogy 1991-ben a szövetségi munka újabb részeit tervezik számítógépre vinni. A felszólalók nem hallgatták el a jegyzőkönyvek és adatlapok pontatlanságából származó nehézségeket sem.

Gál László elnökségi tag, a versenybírói díjak 1991. január 1-jétől tervezett felemelésére tett javaslatot. A hozzászólások után olyan határozat született, hogy a javaslatot (akárcsak az elnökség létszámának csökkentésére vonatkozó előterjesztést) az elhangzott észrevételek figyelembevételével át kell dolgozni és megfelelő előkészítés után a közgyűlés elé kell terjeszteni.

Dr. Nyerges Mihály, EAA-tanács tag arra hívta fel a figyelmet, hogy a nemzetközi kapcsolatok során milyen formában (a szabályzatalkotásban való részvétellel, a világversenyek megszerzésére való törekvéssel) lehet atlétikánk ügyét segíteni.

Az első nap műsorán szereplő, főleg szervezési és egyéb kérdésekhez nagyon sokan szóltak hozzá. Az észrevételek alapvetően nem panaszjellegűek voltak, hanem azt kutatták, hogy hogyan lehet úrrá lenni a jelenlegi nehéz anyagi helyzeten. Többen feltették a kérdést, hogy ezt az évet túléljük, de hogyan tovább? Tanácsok, javaslatok hangoztak el, hogyan lehet szponzorok felkutatásával, rendezvényekkel, magas színvonalú reklámmal pénzt hozni a sportágba.

Ötórás tanácskozás után Kaszás Ferenc elnök azzal zárta az első napot, hogy végig pozitív hangvétellel, nagy érdeklődéssel, rendkívül sok témát sikerült megtárgyalni. Két kérdést emelt ki. Véleménye szerint az elnökség munkájának fő problémája a működési mechanizmus biztosítása. Az információáramlás többször hangoztatott nem megfelelő voltán pedig feltétlenül javítani kell.

A második nap, vasárnap délelőtt, amikor a szakmai munka került az előtérbe, négyórás tanácskozás várt a résztvevőkre. Mérei László szövetségi kapitány kiegészítő megjegyzéseket fűzött a felnőtt és utánpótlás korcsoportok 1990. évi jelentősebb nemzetközi és hazai eseményeiről készült összefoglalóhoz.

Bakai József, az edzőbizottság vezetője röviden, de velősen azt taglalta, hogy atlétánk tisztán, doppingmentesen versenyezve érték el eredményeiket.

A két előadás után ismét többen kértek szót. Orendi Mihály (Szabolcs-Szatmár-Bereg) kiemelte, hogy a MASZ nagyon jó anyagot készített, s a szövetség szakmai vezetése jó úton halad. Molnár Sándor (Pest-Pilis-Solt-Kiskun) felajánlotta, hogy Gödöllőn olyan mezei pályát tud biztosítani, amely akár a maratoni bajnokság megrendezésére is alkalmas lenne. Kozma Mihály (Hajdú-Bihar) alapfokú menedzserképző-tanfolyam szervezését javasolta, míg Nagy Sándor (Pest-Pilis-Solt-Kiskun) tájékoztatást adott az általuk rendezett Bécs-Budapest szupermaratoni versenyről.

Az országos atlétikai fórum befejező napirendi pontja a MASZ szakmai koncepciójának megtárgyalása volt. Kovács Sándor szakfelügyelő arról számolt be, hogy a Mindszenty János és Fejes Zoltán által készített, 1990-ben kiadott és több fórumon megtárgyalt szakmai távlati terv vitaanyagáról mi a MASZ-iroda javaslata. A tervezetét jónak, de a jelenlegi bizonytalan helyzetben nem tartják célszerűnek. Ezért az 1991-es évet arra kell felhasználni, hogy a tervezet és a vélemények összevetése alapján figyelni kell a magyar atlétika egész tevékenységét és e megfigyelés legyen alapja a távlati koncepció kidolgozásának. Ezzel a hozzászólók általában egyetértettek.

Kaszás Ferenc elnöki zárszavában ismét hangoztatta az információáramlás fontosságát, egyetértett a menedzserképzésre irányuló javaslattal, az önkormányzati szervek támogatásával. A szakmai koncepcióra vonatkozóan pedig az volt a véleménye, hogy azt 1991-ben a közgyűlés elé kell letenni.

Végeredményben a nagyfokú érdeklődéssel kísért, kilencórás találkozás igen előre mutatónak bizonyult. És, ami nagyon lényeges, a hozzászólásokban az egymás megsegítésén, a kapcsolatok jobb kiépítésén volt a fő hangsúly.

(ISTENES)

Amit a számok mutatnak

Nemzetközi szinten is az Ú. Dózsa a legeredményesebb

A Bp. Honvéd a szombathelyi dobókkal van versenyben

A legjobb ifjúságiak: a Honvéd-lányok és a salgótarjáni fiúk

Gyakran hangzik el, hogy atlétikánk igazi mércéje a nemzetközi szint. A MASZ bajnoki pontversenye is alkalmazkodik ehhez a felfogáshoz, amikor az egyesületek rangsorának meghatározásánál külön fejezetet biztosít a nemzetközi szereplés értékelésének. Ebből kiindulva vettük vizsgálat alá az idei két sikeres főversenyt, a spliti Eb-t és a plovdivi ifjúsági vb-t a jelenleg érvényben lévő pontozással.

A MASZ bajnoki pontversenyében az első nyolc helyzettet a következők szerint pontozzák:

felnőtt Eb: 660-600-540-450-405-360-270-225,
ifjúsági vb: 220-200-180-150-135-120-90-75 pont.

Ezenkívül: a váltó kétszeresen számít, a felnőtt csúcsért külön 110, az ifjúsági csúcsért 55 pont jár, magáért a válogatottságért pedig mindenki különpontot kap, a felnőtt Eb-ért 80, az ifjúsági vb-ért 40 pont járt. E pontozási rendszer figyelembevételével, a felnőtt Eb-n részt vett 32, az ifjúsági vb-n rajthoz állt 17 atléta a kimutatásban felsorolt pontszámot szerezte egyesületének.

1. Ú. Dózsa (2.282,5 pont)

Az összesítésben nemzetközi szinten, akárcsak a múlt évi bajnoki pontversenyben, az újpestiek bizonyultak a legeredményesebbnek. A legtöbb pontot, a tízpróbában ezüstérmes, országos csúcsot javító Szabó Dezső szerezte, a többi a futók, elsősorban a vágatók hozták össze. Az ifjúságiaknál azonban csak két újpesti ugró található, egyaránt tizedik hellyel.

Eb		Ifj. vb	
Szabó Dezső (2., csúcs)	790 pont	Bujtor István (10.)	40 pont
Bakos György (váltó 5.)	282,5 pont	Czinger Zsolt (10.)	40 pont
Kovács Attila (váltó 5.)	282,5 pont		
Rezák Pál (váltó 5.)	282,5 pont		
Molnár Edit (váltó 7.)	215 pont		
Káldy Zoltán (9., csúcs)	190 pont		
Munkácsi Sándor (22.)	80 pont		
Baier Tibor (feladta)	80 pont		

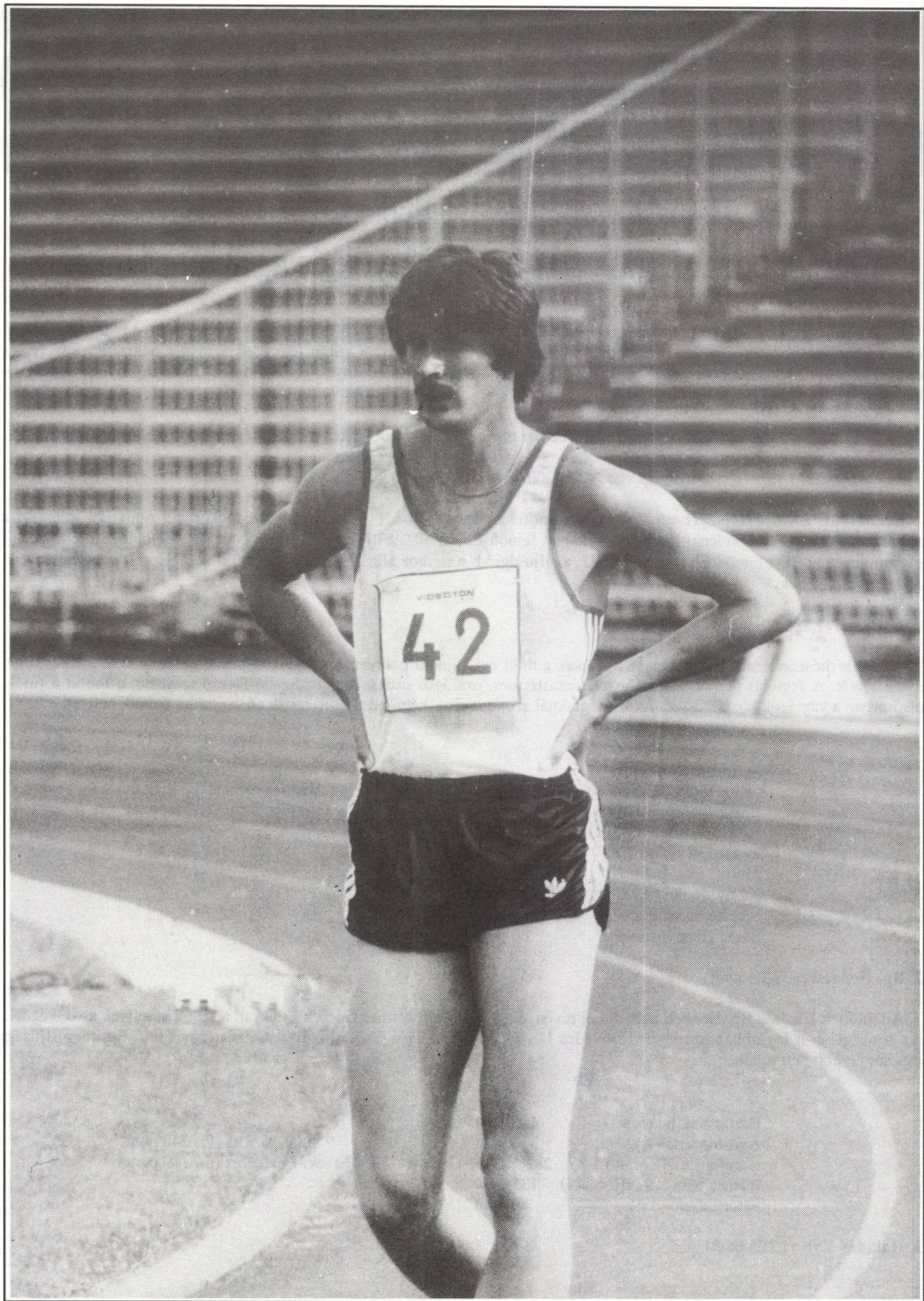
2. Bp. Honvéd (1.732,5 pont)

A felnőttek között a Bp. Honvéd után dobói révén, élen az Eb-ezüstérmes Gécsek Tiborral, a szombathelyiek következnek. Az ifjúsági vb-n legjobban szerepelt Honvédes lányok közül Ináncsi Rita Plovdivban ezüstérmes lett, Splitben ifjúsági csúcsot javított hétpróbában.

Eb		Ifj. vb	
Hartai Katalin (5.)	485 pont	Ináncsi Rita (2.)	240 pont
Ágoston Zita (7.)	350 pont	Fazekas Erzsébet (6.)	160 pont
Karaffa László (váltó 5.)	282,5 pont		
Ináncsi Rita (10., ifj. csúcs)	135 pont		
Sátor László (13.)	80 pont		

3. Haladás VSE (1.225 pont)

Eb		Ifj. vb	
Gécsek Tibor (2.)	680 pont	Németh Zsolt (6.)	160 pont
Horváth Attila (8.)	305 pont		
Vida József (sel.)	80 pont		

Bakos György a Dózsa sokszoros bajnoka

4. Győri Dózsa (565 pont)

A további sorrendet a kellemes meglepetésre ötödik helyezést elért két atlétanőnk biztosította egyesületének.

Eb

Földingné Nagy Judit (5.)	485 pont
Zajovics Csaba (ef., váltótartalék)	80 pont

5. DMTE (525 pont)

Eb

Kovács Judit (5.)	485 pont
-------------------	----------

Ifj. vb

Szabó Gabriella (kf.)	40 pont
-----------------------	---------

6. SKSE (335 pont)

Az ifjúsági vb-n a két salgótarjáni fiú felülmúlta önmagát. Egyéni csúcjavításaiakkal a fiúknál a SKSE gyűjtötte a legtöbb pontot.

Ifj. vb

Balázs Dénes (5.)	175 pont
Kovács Dusan (6.)	160 pont

Elsősorban a női 4x400 m-es Eb-váltó hetedik helyéért kapott pontokkal következik három egyesület.

7. MTK-VM (330 pont)

Eb

Bátori Noémi (váltó 7.)	215 pont
-------------------------	----------

Ifj. vb

Kónyi Árpád (8.)	115 pont
------------------	----------

8. TBSC (295 pont)

Eb

Forgács Judit (váltó 7.)	215 pont
Urbanik Sándor (15.)	80 pont

9. Szeged SC (215 pont)

Eb

Szabó Erzsébet (váltó 7.)	215 pont
---------------------------	----------

Akiket előbbre vártunk, de – Bálint Zita kivételével – helyezési pontok helyett csak részvételi pontokat kaptak a válogatottságért. Mindhárom nyíregyházi versenyző kellemetlen meglepetést okozott.

10. Csepel (210 pont)

Eb

Bagyula István (10.)	80 pont
----------------------	---------

Ifj. vb

Bálint Zita (7.)	130 pont
------------------	----------

11-12. Békéscsabai Előre Sp. (160 pont)

Rosza Mária (9.)	80 pont
Ilyés Ildikó (13.)	80 pont

Szabó Andrea (9.)	40 pont
-------------------	---------

NYVSC (160 pont)

Eb

Molnár Tamás (előfutam)	80 pont
-------------------------	---------

Ifj. vb

Szabó József (selejtező)	40 pont
--------------------------	---------

Akiktől – Javos Anikó kivételével – reálisan nem is nagyon vártunk helyezést.

13. BVSC-ESZTÉTIKA (120 pont)

Eb

Szűcs Csaba (11.)	80 pont
-------------------	---------

Ifj. vb

Preisinger Ágnes (12.)	40 pont
------------------------	---------

14-17. ZTE-Építők

Eb

Kozári Ágnes (ef., váltótartalék) 80 pont

DVTK	Szebenszky Anikó (16.)	80 pont
Bázis SC	Czukur Zoltán (14.)	80 pont
	Javos Anikó (9.)	40 pont
	Uzsoki János (sel.)	40 pont

Videoton

19-20. Testvériség Szászi Bea (14.) 40 pont

BKV Előre Ordina Tibor (16.) 40 pont

Káldy Zoltán (9-es rajtszám) a hosszútávfutás nagy ígérete

NÉMETH PÁL:

„A KALAPÁCSVETÉS OLYAN, MINT A MARATONI FUTÁS...”

Nehéz választásra kényszerült Németh Pál 1977-ben: el kellett döntenie, hogy marad-e a szombathelyi városgazdálkodási vállalatnál, ahol régóta dolgozott, vagy pedig az atlétikának, a kalapácsvetők képzésének szenteli minden idejét. Nos, Pali bácsi döntése jól ismert, hiszen az elmúlt tizenhárom esztendőben a legnagyobb erő kifejtést igénylő dobószámot szinte kizárólag a Vas megyében nevelkedett versenyzők uralták.

Az eredmények tükrében aligha gondolná bárki is, hogy Gécsek Tibor, Szitás Imre, Vida József mestere néha úgy érzi, talán jobb lett volna, ha az akkori tanácsi vezetők-re hallgat, és megmarad eredeti munkahelyén...

– Az idén, az új egyesületi vezetéssel lényegesen könnyebb együttműködni, így szerencsére több idő jut az érdemi munkára, mint korábban. Eddig azonban, bármily furcsán hangzik, többet foglalkoztam a mindennapos, ismétlődő gondokkal, mint a versenyzőkkel. Legyen sodrony, kalapács, és egyáltalán, biztosítani kellett az alapvető feltételeket...

– A szombathelyi kalapácsvetők eredményein szerencsére sohasem érződött, hogy a szakágvezető állandó akadályokba ütközött. A Haladás színeiben különböző korosztályokban több mint kétszáz országos bajnoki címet szereztek tanítványai. A csúcs persze a most 26 éves Gécsek Tibor volt, aki az idén országos rekordot javított és a második he-

lyen végzett a spliti Európa-bajnokságon és a Mobil Grand Prix sorozatban. Hogyan indult a már legendás Németh Pál iskola?

– Kezdetben magam jártam a környékbeli iskolákat, és igyekeztem megnyerni az atlétikának a tehetségesebb gyere-

keket, illetve azokat, akik kedvet éreztek a sportághoz. Érdekes módon később, amikor már jöttek az eredmények, mintha bezárták volna a kapukat, a testnevelő tanárok inkább röplabdázni vagy futballozni küldték a fiúkat. Sajnos a helyi, egyéni érdekek sokszor fontosabbak, s mindenki saját maga szeretné learatni a sikert...

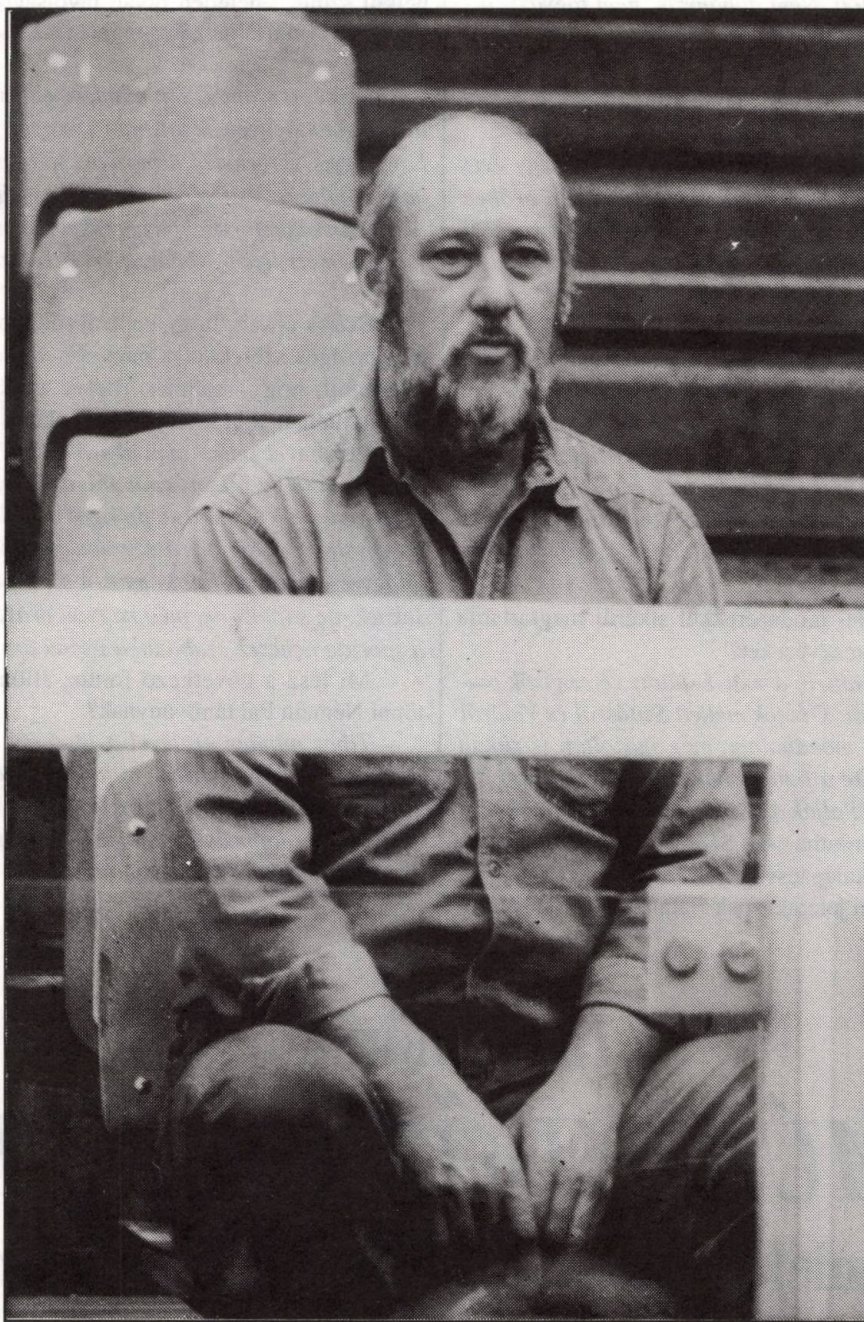
– Nem inkább arról van szó, hogy a fiatalok nem szívesen vállalják azt a hatalmas mennyiségű edzésmunkát, amit ez a szám követel?

– Nem hiszem. A gyerekek eleinte nem tudják, mi vár rájuk, s legfeljebb kíváncsiságból próbálkoznak a kalapácsvetéssel. De a munka a későbbiekben sem okoz problémát, sőt! Azokat, akik komolyabban elkezdenek dolgozni, fél év múlva a különféle korosztályos ranglistákon is számon tartják, s őket elzavarni is nehéz lenne...

Állandó, 35-40 fős mag dolgozik Szombathelyen, közülük kerülhetnek ki a jövő kitűnő magyar kalapácsvetői.

– Beszéljünk talán eddigi legsikeresebb tanítványáról, Gécsek Tiborról. Gyerekkorában is nagy tehetségnek tartotta?

– Tibi pontosan tizenhat évvel ezelőtt ismerkedett meg a kalapáccsal, korábban testnevelő tanárai megpróbálták ké-

zilibdázót faragni belőle. A Savaria szakközépiskolában azonban szerencsére ott volt Hollósi Tibor, a volt atléta, aki felfigyelt Gécsek adottságaira, és a fiút elküldte hozzám. Nem mondhatnám, hogy első pillantásra óriási tehetségnek tűnt volna, de rendszerességével, szorgalmával, pótolta hiányosságait. Mindig szót fogadott. Ha arra kértem, vágassa le a haját vagy ősszel vegyen sapkát, nem felelt... Nem is emlékszem olyan esetre, hogy bármikor elkésett volna edzésről vagy panaszkodott volna a sok munka miatt.

– Kapcsolatuk változott azóta, hogy Tibor a világ legjobbjai közé emelkedett?

– Nem, ő ma is ugyanolyan céltudatosan készül, mint tíz vagy tizenöt évvel ezelőtt. Nem dohányzik, nem fogyaszt alkoholt, tudja, mit engedhet meg magának. Nem véletlenül dobja túl a tehetségesebb riválisokat...

– Véleménye szerint meddig javíthatja Gécsek eredményeit?

– A kalapácsvetésben elvileg harminc-harmincnégy éves korig növelhető a teljesítmény. Gécsek elsősorban erőben gyarapodhat. Ezen a téren jelentős a hátránya a nemzetközi élműnyben: tíz-tizenöt kilóval könnyebb vetélytársainál és nem erőből, hanem kiváló technikával dob.

– A jelenlegi utánpótlásból kikre kell odafigyelni?

– Az egészen fiatalok közül elsősorban a 15 éves Horváth Norbertet említeném, aki saját korosztályának megfelelő szerével 79,56 métert dobott. Az idén tavasszal került hozzánk a 17 esztendő Annus Adrián, ő is nagy tehetség, csakúgy mint a 20 éves Rédei László és a 21 éves Fábíán Zoltán. Ígéretes eredményeket ért el Horváth Attila, valamint fiam, Németh Zsolt, aki a plovdivi junior világ bajnokságon a hatodik helyen végzett.

– Milyen pedagógiai módszerekkel sikerül megtartania tanítványait, főleg a tizenéveseket?

– Elsősorban a felnőttek, a már befutott versenyzők mutatnak nagyszerű példát: Gécsek mellett Szitásról és Vidáról is csak a legjobbakat mondhatom, még igazoltan is ritkán hiányoztak edzésről. De a fiatalabbakkal sincs gondom, nálunk azok, akik nem vállalják a munkát, lemorzsolódnak.

– Néha úgy tűnik, mintha csak Szombathelyen és környékén lennének igazán kalapácsvetésre termett atléták. Az ország más részéből nem jelentkeznek fiatalok a Németh-iskolába?

– Előfordult, hogy más egyesületekből érkeztek hozzánk sportolók, de nem tudtak eleget tenni a követelményeknek, nem bírták az iramot. A kalapácsvetés kicsit olyan, mint a maratoni futás: csak iszonyatos munkával lehet komolyabb szintre jutni, ezt pedig nem vállalja mindenki. Azt viszont nem állítanám, hogy hozzám csak kiugróan tehetséges gyerekek jöttek. Sikerült viszont elhítenem velük, hogy a kemény munkának előbb-utóbb lesz eredménye, érdemes szorgalmasan dolgozni.

– A kalapácsvetés a legnagyobb erő kifejtést igénylő számok egyike, s ez azzal jár, hogy igen gyakran vádolják doppingolással a versenyzőket. Sőt, sokak szerint tiltott szerek nélkül szinte lehetetlen olyan távolságokra hajítani a szert, mint azt a mai élműny tagjai teszik. Mi erről a véleménye?

– Nézze, a számok sok mindent elárulnak. Gécsek például évek óta kiegyensúlyozottan szerepel, vele nem fordul elő, hogy egyik versenyről a másikra több mint tíz métert javul vagy romlik teljesítménye. Az viszont kétségkívül gyanút ébreszt, ha valaki hirtelen méterekkel szárnyalja túl addigi legjobbját, mert ilyen csodák azért a kalapácsvetésben sincsenek...

– Biztos abban, hogy versenyzői soha nem próbálkoztak mesterséges szerekkel a nagyobb versenyek előtt? Hiszen köztudott, hogy akadnak, illetve akadtak sportolók, akik edzőik tudta nélkül szereztek maguknak dopping szereket...

– Ilyesmivel senkit nem akarok vádolni, ügyeskedők mindig voltak. Úgy vélem, számunkra az lenne a legkedvezőbb, ha száműzni lehetne a doppingot az atlétikából, meggyőződésem, hogy akkor ugrásszerűen javulnának helyezéseink a világversenyeken. Híve vagyok a szűrőpróbaszerű ellenőrzéseknek, de sajnos, ma még nagyon drágák a vizsgálatok, így a sportág nehezen szabadul a gyanú árnyékától...

– Mi lesz a következő fontos állomás Gécseknek és a többi Németh Pál tanítványnak?

– Tibor minden erejével a jövő évi, tokiói világ bajnokságra készül, szeretnék a japán fővárosban is jó eredménnyel meglepni az atlétika kedvelőit. November vége felé kezdjük az alapozást, télen pedig valószínűleg Keszthelyre vonulunk edzőtáborba.

PAPP ISTVÁN

In memoriam

ELMÚLT IDŐK BAJNOKAI

Emlékverseny – Javaslat a folytatásra

Évről évre nő azoknak a bajnoki versenyeknek a száma, amelyeket egy-egy bajnok emlékének szentelnek. A legutóbbi debreceni OB-n már tizenkét férfi és két női szám ünnepélyes eredményhirdetésénél adóztak a névadók emlékének. Ha ehhez hozzávesszük a tízpróbát és a nők 10 km-es gyalogló bajnokságát, akkor jelenleg tizenhat bajnoki versenyszámban van emléktverseny. Az ötlet gazdáinak az volt a célja, hogy a fiatalabb nemzedék ne feledkezzen meg az egykori bajnokokról, akiknek pályafutása ma már sporttörténelem. A bajnokok kiemelkedő teljesítményei azt jelzik, hogy a magyar atlétika szép sikerekkel büszkélkedhet. Nézzük, kik voltak a névadók!

A legrégibbek

Bodor Ödön (800 méter)

A magyar középtávfutás első világháború előtti nagy alakja volt. Már 21 éves korában, 1903-ban válogatott lett – mint labdarúgó. Két évvel később nyerte első atlétikai bajnokságát egy mérföldön, a tizenkettediket 1912-ben, fél mérföldön. Közben tíz bajnoki címet szerzett, negyed mérföldtől egy mérföldig bezárólag (a méteres távú bajnokságokat hazánkban csak 1915-ben vezették be). Öt alkalommal sikeresen duplázott a bajnoki küzdelmekben. Az 1908-as londoni olimpián az úgynevezett olimpiai váltóban (200-200-400-800 m), a harmadiknak célbaérkező magyar csapat befutója volt, az egyéni 800 méteren negyedik lett. 45 éves korában hunyt el, 1927-ben a városligeti műjégpályán korcsolyázás közben halálos baleset érte.

Kóczán Mór (gerelyhajítás)

A kalapácsvetés mellett a magyar atlétika legsikeresebb számának, a gerelyhajításnak első magyar bajnoka lett 1911-ben, majd utána még négyszer (1912-1914, 1918) állhatott fel a győzelmi emelvény legmagasabb fokára. Több olimpián vett részt. Londonban (1908) még kiesett a selejtezőben, de Stockholmban (1912) elért harmadik helyezéssel megszerezte a magyar gerelyhajítók első olimpiai érmét. Református segédlelkész volt, ezért többször indult álnéven, mert abban az időben nem szívesen vették, hogy pap léte re sportol. Például az olimpiai oklevele is Kovács névre szólt. Az első világháború előtt, 1914-ben angol bajnokságot nyert. Az 1918. évi, ötödik bajnoksága után Szlovákiába költözött. Csehszlovák válogatottként indult 1924-ben Párizsban a harmadik olimpiáján. 1948-ban tért vissza Magyarországra, 87 éves korában, 1972-ben hunyt el.

Három vágta – 28 egyéni bajnokság

Kurunczy Lajos (4x100 méteres váltó)

A méteres távok bevezetése után, 1917-ben mesterhármast ért el, mindhárom vágtaaszámában első lett. A következő évben megvédte 400 méteres bajnokságát, amelyet még háromszor (1922-1924) nyert meg, közben 1921-ben 200 méteren még egyszer győzött. Mindig kitűnően futott váltóban. Kétszer nyert 4x400 méteres bajnoki címet, 1923-ban és 1924-ben pedig a KAOE 4x100 méteres váltójával szerzett bajnoki aranyérmet. A párizsi olimpián (1924) negyedik helyezett magyar 4x100 méteres váltónak is tagja volt.

Dr. Raggambi-Fluck István (100 méter)

1925-ben vette át a vágta hegemoniát a 100 méteres bajnokság megnyerésével. A következő évben megvédte bajnokságát, majd 1929-ben a 100 méter mellett 200 méteren is bajnok lett és hosszabb távú győzelmét még kétszer (1930, 1932) megismételte. A Széna téri pályán (a mai Moszkva tér helyén) kitűnő futók nőttek fel és a BBTE csapatában, 1929-től 1933-ig négyszer volt a győztes 4x100 méteres bajnokcsapat befutója. Később, mint edző a Vasasban végzett eredményes nevelő munkát. 56 éves korában, 1961-ben halt meg.

Goldoványi Béla (200 méter)

A magyar atlétika fénykorában, egy évtizeden át volt a kimagaslóan legjobb magyar vágta. 22 éves korában, az 1947. évi bajnokságon győzött először, s mindjárt mind a két vágtaaszámában. Tizenegy évvel később, 33 évesen ugyancsak dupla sikerrel búcsúzott a bajnoki címeitől. Első két bajnoksága után öt évet kellett várnia, hogy újabb kettős győzelmet arasson, amelyet a következő három évben (1953, 1954, 1955) megismételt. 1956-ban és 1957-ben 200 méteren lett bajnok, így összesen 14 egyéni bajnoki aranyérmet gyűjtött össze. Az 1947-ben kialakult „villámikrek” 4x100 méteres váltójában, mint befutó mindig nagyszerűen robogott a hajrában. Az 1948. évi londoni olimpián a negyedik helyen, az 1952. évi helsinki olimpián bronzéremmel, az 1954. évi berna Európa-bajnokságon aranyéremmel ért a célba. Korán, 47 éves korában, 1972-ben hunyt el. Egyesülete, az Építők SC évről évre külön emléktáblával emlékezik meg kiváló vágtajáról.

Két sikeresen duplázó BBTE-középtávú futó

Barsi László (400 méter)

A BBTE kiváló középtávú futója az első világháború utáni idők egyik legeredményesebb és legszimpatikusabb versenyzője volt. Ő szakította meg Kurunczy Lajos 400 méteres bajnoki sorozatát 1925-ben és utána sorrendben még ötször (1926-1930), utoljára 1934-ben nyerte meg a táv bajnokságát. A 400 méter mellett ötször (1925-1926, 1928-1930) duplázott sikerrel a 800 méteres távon. 1931-ben hatodszor is sikerült a kettős győzelem, ezúttal azonban 800 és 1500 méteren, így összesen tizennégy egyéni bajnokságot nyert. Sokszoros csúcstartó, tizennyolcszoros válogatott volt. 1932-ben a magyar atléták közül elsőként ő kapott meghívást az amerikai fedettpályás versenyekre. Versenyzői pályafutása befejezése után a Bp. Honvédban végzett eredményes edzői munkát. 71 éves korában, 1975-ben hunyt el.

Harsányi Gusztáv (1500 méter)

A budaiak másik középtávú futója 1938-ban nem kisebb nagyságtól, mint az 1934. évi 800 méteres Európa-bajnoktól, a MAC-ista Szabó Miklóstól hódította el 800 és 1500 méteren a bajnoki címet. Ezt a kettős győzelmét 1940-ben és 1941-ben is megismételte, hetedik egyéni bajnokságát 1942-ben, ugyancsak 1500 méteren nyerte. A csupa szív, küzdőképes versenyző 1937 és 1942 között tizenkétszer volt válogatott, s egyesületét ezekben az években 4x800 és 4x1500 méteren, valamint az 5000 méteres távon öt csapatbajnoksághoz segítette. A BBTE feloszlása után 1948-ban még a Vasas kismezői bajnokcsa-

**A párizsi olimpián 4. helyezett magyar 4x100-as váltó tagjai:
Rózsahegyi Gusztáv, Muskát László, Kurunczy Lajos, Gerő Ferenc**

patának is tagja volt. A Vasas atlétikai szakosztályát vezette 1966-ig, amikor az alig több mint 50 éves sportember szíve felmondta a szolgálatot.

A sportvezető

Dr. Horváth Pál (5000 méter)

A harmincas években, mint a BEAC hosszútávfutója kezdte meg három évtizedes sportpályafutását. A lelkes sportember országos bajnokságot ugyan nem nyert, de nagy tudásával és műveltségével, mint sportvezető sokat és eredményesen fáradozott a magyar atlétika ügyéért. Az E-betűs versenyzők közösségét irányította, majd 1949-ben alapító tagja és vezetője lett a Bp. Honvéd atlétikai szakosztályának. Gazdag tapasztalataival, nagy szervezőképességével jelentős szerepe volt abban, hogy a piros-fehérek fiatal szakosztálya hamarosan nemzetközi hírnevet szerzett, s országos viszonylatban is kivívta az első helyet. Egyesületi tevékenysége mellett több évig volt a Budapesti Atlétikai Szövetség elnöke, rövid ideig, 1957-ben a MASZ elnöki tisztét is betöltötte. Tragikus körülmények között vesztette el életét. 1965. június 23-án egy személygépkocsi elgázolta és a baleset okozta súlyos sérülések következtében 58 éves korában meghalt.

A legendás hírvű hosszútávfutó

Kovács József (10 000 méter)

Az idősebb nemzedék még jól emlékezik sikereire, de a fiatalok is sokszor hallottak róla. Az ötvenes évek egyik legnépszerűbb magyar sportolója, az apró termetű hosszútávfutó először 1953 szeptemberében írta be nevét a magyar atlétika aranykönyvébe. A magyar-szovjet viadalon 5000 méteren behozhatatlannak tűnő, óriási hátrányt dolgozott le. A Népstadion 80 000 nézőjének fergeteges biztatása közben az utolsó körben befogta és megelőzte Vlagyimir Kucot. 1954 nyarán szintén a Népstadionban a világon elsőként győzte le 10 000 méteren a többszörös olimpiai bajnokot, Emil Zatopeket. Ugyanebben az évben, a berni Eb-n, majd 1956-ban a melbourne-i olimpián 10 000 méteren ezüstérmes lett. Három olimpián vett részt, tizenegy bajnokságot nyert, harmincötöszer volt válogatott, kilencszer javított országos csúcst. Versenyzői pályafutása befejezése után sokáig edzősködött az MTK-ban, s rendszeresen részt vett a versenybírók munkájában. 1987. március 28-án a dunakeszi mezei OB-n ő lett volna a versenybíró elnöke, de ezt a feladatát már betegsége miatt nem tudta ellátni, egy nappal később, 61 éves korában elhunyt. 1987 februárjában a Budapest Sportcsarnokban a Tricotex-Kupán felsorakoztak a magyar atlétika legendás alakjai, köztük Kovács József is. Érdemei elismerésül a Magyar Atlétikai Szövetség elnöksége által 1978-ban alapított „A Magyar Atlétikáért” díszplakett arany fokozatát kapta.

A legsokoldalúbbak

Somfay Elemér (400 méteres gátfutás)

Farkas Mátyás (hármassugrás)

Dr. Bácsalmási Péter (tízpróba)

Nem sorokat, hanem oldalakat lehetne írni e három kiemelkedő egyéniségről. De nem külön-külön, hanem együtt, hiszen annyi mindenben hasonlóak voltak.

Mindhárman tízpróbáztak és egymást váltották a bajnoki emelvényen: Farkas Mátyás (1925), Somfay Elemér (1926, 1927, 1929, 1930), dr. Bácsalmási Péter (1931-1934, 1937).

Hármasugrásban is hasonló volt a helyzet. Farkas Mátyás kétszer (1925, 1929), Somfay Elemér négyszer (1922, 1924, 1926, 1927), dr. Bácsalmási Péter kétszer (1931, 1932) nyert bajnoki aranyat.

Ezen felül a MAC két kitűnősége, Farkas Mátyás 200 méteres gáton (1928) és távolban (1929) volt bajnok, Somfay Elemér 200 méteres gáton (1922-1924, 1930), ötpróbában (1924), 400 méteres gáton (1923-1927, 1929) még tizenegy bajnokságot nyert.

Az olimpiákon a következőképp szerepeltek:

Somfay Elemér 1924-ben, a párizsi olimpián ötpróbában ezüstérmes lett. Évtizedekkel később is hangoztatta és a szemtanúk is megerősítették, hogy a 200 méteres idejét tévesen hirdették ki és ezért esett el a győzelemtől.

Farkas Mátyás 1928-ban, az amszterdami olimpián 21. lett tízpróbában.

Dr. Bácsalmási Péter 1932-ben, a Los Angeles-i olimpián hármasugrásban 9., 1936-ban, a berlini olimpián rúdugrásban holtversenyben 6. lett.

De nemcsak atlétikában, hanem más sportágakban is kiválóak voltak.

Somfay Elemér, a bajnokok bajnoka, később az öttusára tért át, s az 1932. évi Los Angeles-i olimpián, bár lovaglásban bukott, a 7. helyen végzett.

Dr. Bácsalmási Péter, a BEAC kosárlabdacsapatában bajnoki címet nyert 1942-ben.

Farkas Mátyás, a vitathatatlanul legsokoldalúbb sportember, tizennyolcszor volt a jégkorong-válogatott és az 1934. évi Eb-n bronzérmes magyar csapat tagja. Hatszor játszott a gyeplabda-válogatottban és 1931-ben a MAC csapatában bajnoki címet szerzett.

Mindhárman tevékeny részt vállaltak a fiatalok nevelésében, sikeres edzők és sportvezetők voltak.

Dr. Bácsalmási Péter mesteredző, a MASZ-ban, mint ügyvezető alelnök irányította hosszú időn keresztül atlétáink felkészítését az olimpiákra, a TF-en az Atlétika tanszéket vezette, majd a főiskola igazgatóhelyettese lett.

Somfay Elemér visszavonulása után a MASZ szövetségi kapitánya volt, majd hosszú időn át edzősködött.

Farkas Mátyás mesteredző több évtizeden keresztül végzett igen eredményes munkát, sok élvonalbeli versenyzőt nevelt fel.

Akárcsak a sportpályán, halálukban is rövid időn belül követték egymást. Somfay Elemér 1979-ben, Farkas Mátyás és dr. Bácsalmási Péter 1981-ben hunyt el.

Két vidéki dobó

Kulitz Jenő (diszkoszvetés)

Gyuláról került Budapestre. A Testnevelési Főiskola elvégzése után a BBTE színeiben 1938-ban, 30 éves korában nyerte első diszkoszvető bajnokságát. Ugyanebben az évben 6. lett a párizsi Eb-n. A következő esztendőben megvédte bajnokságát, majd még háromszor (1943, 1944, 1948) lett a szám aranyérmese. Tizenötször volt válogatott. Edzőként és testnevelő tanárként (legutoljára a budapesti Kölcsey Ferenc gimnáziumban tanított) eredményes tevékenységet fejtett ki. 64 éves korában, 1972-ben hunyt el.

Egy Budapest válogatott csapat az 1930-as évek elején.

Dr. Józsa Dezső (női diszkoszvetés)

A pécsi egyetemen jogi doktorrá avatott dobó 1974-ig négyszer volt válogatott. Egyéni bajnokságot nem nyert, viszont a PEAC színeiben 1943-ban és 1944-ben két diszkoszvető csapatbajnoki aranyérmet vehetett át. 1946-ban nősült és feleségével is megszerettette a diszkoszvetést, olyannyira, hogy 1948 és 1954 között tizenkilencszer volt válogatott és sorrendben négyszer (1950-1953) nyert bajnokságot. A helsinki olimpián a 8. helyen végzett. Amikor 1969-ben az egykori repülőszázados megpróbáltatásokkal teli, küzdelmes élet után 58 éves korában meghalt, dr. Józsa Dezsőné a férje emlékére egy vándorserleget ajánlott fel a női diszkoszvetés mindenkori győztese részére.

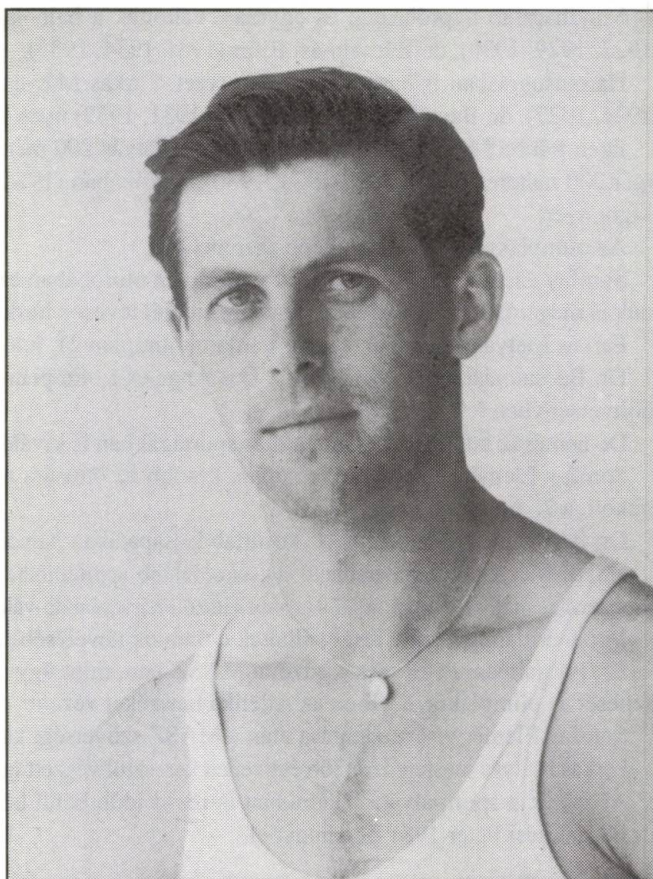
Első világcústartónők

Kazi Aranka (női 800 méter)

Szolnokról indult a pályafutása. 21 éves korában, 1954-ben aratta legnagyobb sikereit. Ebben az évben a magyar atlétanők közül elsőként ért el világcúcsot (880 yard), tagja volt a 3x880 yardon világrekordot javító váltónak, s három távon (400 méter, 800 méter, mezei) nyert bajnokságot. A következő években újabb tíz egyéni bajnokságot nyert 400 méteren (1955-1957), 800 méteren (1955-1958) és mezőn (1955, 1960, 1961). A tizenhárom egyéni bajnokság mellett többször volt tagja a BVSC váltó- és mezei bajnokságot nyert csapatának, 400 métertől 1500 méterig tizenkétszer javította meg az országos csúcsot, huszonkilencszer volt válogatott. Nagyon korán, 39 éves korában, 1972-ben ragadta el a gyilkos kór.

Kóczán Mór

Varasdi Géza az Európa-bajnok váltónk tagja

A legfiatalabb

Hudi Rudolfné Bartalis Erzsébet (női 10 km-es gyaloglás)

A Postás SE atlétanője a hazánkban szépen fejlődő női gyaloglásban mindig a legjobbak között volt. 1986 áprilisában Békéscsabán az addigi legjobb magyar eredménnyel nyerte a 10 km-es bajnokságot, ősszel Gödöllőn először gyalogolt pályán a magyarok közül 50 percen belüli csúcsot. 1987 áprilisában ott volt Békéscsabán az angolok elleni válogatott viadalon, májusban tagja volt a New York-i Világkupán induló magyar válogatott csapatnak. Júniusban ötödik volt a magyar bajnokságon, majd az év végén, 33 éves korában váratlanul elhunyt. A Népsport 1987. december 4-ei száma többek között így írt róla:

– Nem volt magas, nyulánk, hosszútávfutó alkat. Szorgalma, kitartása, sportszeretete volt igazi tehetsége, az alacsony termetben hatalmas szív dobogott. Nap, mint nap megszállottan rótt a kilométereket. Azon a napon a gyerekeinek akart reggelit készíteni, hogy aztán... De nem lett aztán! Csúcsát megjavíthatják, de emléke tovább él.

Összeállításunk tizenhat bajnoki emléktárgy névadóját mutatta be. A többi versenyszám még nem emléktárgy. Már a debreceni OB-n felmerült a folytatás gondolata, hogy a jövőben a 110 méteres gátfutás a nemrég elhunyt BBTE-ista Kovács József, első Európa-bajnokunk nevét viselje. De ezen túlmenően, azt is érdemes lenne megfontolni, hogy például a kalapácsvetést, a távolugrást vagy az 50 km-es gyaloglást nem kellene-e Németh Imre, Balogh Lajos, illetve Danovszky Ferenc emléktárgyánná nyilvánítani. **ISTENES VILMOS**

Dopping helyett izomleépítés ellen ható edzés

Anti-Catabolic Traininget ajánl az USA Sporttudományos Akadémiájának elnöke

Az Egyesült Államok Sporttudományos Akadémiájának elnöke, Thomas U. Pipes a férfi nemi hormonok (anabolikák) helyett egy általa kidolgozott, Anti-Catabolic Trainingnek (ACT-nek) nevezett edzésmódszert ajánl. Az 1970-es években figyelemre méltó diszkoszvető eredményeket elérő professzor 1983-84-ben saját magán is kipróbálta módszerének hatását. Hat hónap alatt az ACT a következő hatással járt: a testsúlya 105-ről 133 kg-ra növekedett, miközben a testzsír 18 százalékról 10,2 százalékra csökkent, s diszkoszvetésben 65,22 m-es eredményt ért el. Ha figyelembe vesszük a testzsír csökkenését, akkor az ACT 13,7 kg-nyi izomgyarapodást eredményezett.

A saját magán elért eredményeit 10 hetes időtartam alatt egy kísérleti, ACT-vel dolgozó csoporttal és egy kontrollcsoporttal (ők heti hatszor, több órás, hagyományos edzést végeztek és anabolikát is szedtek) is igazolt. Ezek az eredmények mind a szabadidő-, mind a versenysportban érdeklődőkre, kipróbálókra találhatnak.

AZ ACT LÉNYEGE

Az ACT olyan edzésmódszer, amelynek alkalmazása esetén a szervezet összfehérje mennyisége nem csökken. A táplálékfelvétel, az edzés és a pihenés arányainak (aláb ismertetett útmutatás szerinti) módosítása fehérjebeépülést és ezáltal izomerő-növekedést eredményez.

AZ ACT ÚTMUTATÁSAI

1. Súlyzós erőfejlesztő edzés hetenként csak három alkalommal legyen, s minden esetben csak egy órát vegyen igénybe.

2. Egy edzésen belül először a nagyobb izomcsoportokat kell megmozgatni.

3. Minden izomcsoportot csak egy gyakorlat (-sorozat) végrehajtásával szabad edzeni.

4. Egy gyakorlatsorozat csak 8-12 ismétlést tartalmazzon.

5. A gyakorlatokat az izom kimerüléséig kell ismételni, tehát olyan nagyságú súlyterhelést kell választani, amelynél a kimerülés a 8-12. ismétlésnél következik be. Ha az adott izomcsoport ereje növekszik, akkor szükség-szerűen növelni kell a súlyzó súlyát, hogy megint csak 8-12 ismétlés legyen elvégezhető.

6. A táplálék 60-70 százaléka szénhidrát legyen. Célszerű, ha két órával edzés előtt is vesz magához a sportoló szénhidrátot, ezt az edzés után is meg kell tennie.

7. Fehérjét az edzés előtt egy órával és rögtön a foglalkozás után is kell fogyasztani. A könnyebb emésztés érdekében az edzés előtti fehérjét célszerűbb valamely szintetikus fehérjekészítmény (pl. Hofmann-protein) formájában fogyasztani. A fehérjefogyasztás nagyobb hányada edzés utánra essen.

8. Az edzés előtt, alatt és utána olyan folyadékot kell fogyasztani, amely nyomelemeket és vitaminokat is tartalmaz.

9. A sportolónak minden egy órányi edzés-idejéhez plusz egy óra többletaltvásnak, de legalább fekvő pihenésnek kell tartoznia. Ez azt jelenti, hogy ha általában 7,5 órát alszik az illető, akkor az edzésnapokon 8,5 órát aludjon, illetve egy órával többet töltsön fekvő helyzetben pihenéssel.

Ha a fentieket nem is fogadhatjuk el teljes bizonyossággként, azért azon érdemes elgondolkodni, hogy a sportteljesítmények fokozásánál nem csak a tiltott módszerek fejlesztése az egyedül járható út, a megengedett, természetes eljárások kimunkálására is figyelmet kell szentelni. S mégvalami. Ha egy teljesítményfokozási módszer hatékonyságában kételkedik valaki, akkor a végleges ítéletalkotás előtt illene kipróbálni azt.

DR. HARSÁNYI LÁSZLÓ

GALLFÖLDI KLASSZIS

Szinte a teljes ismeretlenségből robbant be a nemzetközi élvonal tagjai sorába **Jean-Charles Trouabal**. A nagyszerű képességekkel rendelkező francia futó hazájában már többször is felkeltette a szakemberek figyelmét, de a nagyobb versenyeken egészen a legutóbbi, spliti Európa-bajnokságig nem ért el kiugró sikereket. A dalmát városban aztán bizonyította, nem alaptalanul vártak tőle kiugró teljesítményt a gallföldi szakvezetők: a 200 méteres síkfutásban ezüstérmet szerzett, s tagja volt a világcsúcsot javító 4x100-as váltónak is.

Trouabal eddig inkább azzal szolgáltattott témát a francia szakíróknak, hogy alig akadt atlétikához értő mester, aki el tudta volna dönteni, melyik táv kedvez leginkább a jó felépítésű futónak. Gyakran próbálkozott a 400 méteren is, de 45.7 másodperc körüli időeredményeivel nemigen reménykedhetett abban, hogy a világ legjobbjai között is megállja helyét. Edzője,

Fernand Urtebise ezért úgy határozott, inkább a 200 méteren indítja tanítványát, s a távot csak akkor növelik, ha Trouabal rendszeresen képes lesz 20.3 alatt végigsprintelnie a vágatszámot.

Nos, Splitben 20.31-gyel végzett a második helyen, s most ismét az a kérdés foglalkoztatja, hogy megvalósítja régi álmát, s a 400-on megkísérli a felzárkózást Michael Johnson és Danny Everett szintjére.

– A világ legjobb 400-as futói valamennyien a 200 méteren aratták első nagy győzelmeiket – nyilatkozta. – A távváltást persze nem kapkodom el, szeretnék 200-on is gyorsabban futni, mint azt Splitben tettem. Alaposan át kell gondolnom, hogyan folytatom, mivel a nagyobb versenyeken aligha állhatok rajthoz mindkét számban. Egyelőre azt tervezem, hogy télen, a fedettpályán egy-két 400-as futást is programba iktatok.

Körkép a fiatalokról Feladataik teljesítésével zárhatják az évet

Kitűzött céljaiknak megfelelően szerepeltek fiatal atlétáink az 1990. évi versenyeken. A két fő világversenyen, a plovdivi ifjúsági vb-n és a brjanszki IBV-n érmekeket és értékes helyezéseket szereztek, biztató képet nyújtott a legfiatalabb, a serdülő B-korcsoportos atléták országos bajnoksága is. Pedig a remények szerényebbek voltak, mint tavaly. Az 1989. évi varasdi ifjúsági Eb után az idén évváltás volt, s olyan 1970-es születésű fiatalok kerültek ki az ifjúságiak közül az utánpótláskorúak közé, mint például a már felnőtt bajnokságot nyert Todorán Erzsébet és Antók Zsófia, továbbá a már ifjúsági korukban felnőtt válogatottak, mint például Batori Noémi, Bálint Mónika és Koczka Anikó. A megmaradtak, az 1971-ben született, idén 19 éves, tehát utolsó éves ifjúságiak képezték most az **ifjúsági vb-re** utazó tizenhét tagú csapat zömét, szám szerint tizenkét fő. Helyet kapott még négy 18 éves (Szabó Gabriella, Szabó Andrea, Szászi Bea, Uzsoki János) és egy 17 éves (Preisinger Ágnes).

A szakvezetés egy dobogós és több döntős helyezés megszerzését tűzte ki célul, aminek csapataunk meg is felelt. Az egy ezüstérem mellé egy 5., három 6., egy 7., egy 8., két 9. és két 10. helyezést szereztek versenyzőink (mindössze hárman nem jutottak döntőbe). Ez az arány minden világversenyen elfogadható, a részt vevő 96 ország küzdelmének a velejárója.

* * *

A hétpróbában ezüstérmes **Ináncsi Rita** lett az év legjobb ifjúsági atlétája, akinek csúcssorozatát előző számunkban már bemutattuk. Eredményei, a múlt évi felnőtt magyar bajnokság megnyerése, sorozatos csúcsváltozásai, önmagukért beszélnek. Pedig nem volt könnyű dolga az ifjúsági vb-n. Régi ellenfele és a nála eddig mindig jobb, a mostani világbajnokságot is megnyerő német Beatrice Mau mellett, a francia Nathalie Teppe is jobb

eredménnyel (6122 pont) érkezett Plovdivba. De az a francia lány, aki már 60 méteren felül hajított gerellyel és aki felnőtt válogatottként éppen ellenünk indult a múlt évi EK B-döntőn, most nem tudta megelőzni Ináncsit. A Bp. Honvéd fiatal bajnoknője, és az edzéseit irányító Bakai József, valamint a KSI-ben négy éven keresztül nevelő edzője, Tímár Mihály méltán érdemelte ki az atléták köszöntésénél a jutalmat. És még valami. Ináncsi Rita az augusztusi két fázisú világverseny után (a felnőtt Eb-n tizedik lett ifjúsági csúccsal) még a debreceni országos bajnokságon is elindult távolban és súlylökésben, mindkét számban 4. lett.

Kevésbé ismertek a további helyezettek, pedig valamennyiük mögött már többéves, hosszú pályafutás áll. Eredményeiket 1984-től kezdve, 13 éves koruk óta jegyzik a MASZ évkönyvei és a legutóbbi debreceni országos bajnokságon is jó helyezéseket értek el. Őket és pályafutásukat mutatjuk be közelebbről.

A fiúk között **Balázs Dénes** érte el a legjobb helyezést. Három afrikai és egy német futó mögött a második legjobb európai 1500-asnak érkezett a célba. A salgótarjáni futó 1984-ben korcsoportjában a mezei bajnokságon 3. helyezéssel, majd egy

évvel később ugyancsak a mezőn bajnoksággal jelentkezett. A pályán első bajnoki győzelmét 1987-ben, 16 éves korában szerezte akadályon. Először 17 éves korában lett bajnok 1500 méteren és ezt az 1988. évi győzelmét az utána következő két évben is megismételte, mégpedig sikeres duplázással, mert mindkétszer a 3000 méteres bajnokságot is megnyerte. A szakemberek akkor figyeltek fel a kitűnően hajrázó SKSE-fiatalra (edzője: Máthé

Csaba), amikor az elmúlt évi magyar bajnokságon 1500 méteren 6., majd utána a varsadi ifjúsági Eb-n 4. lett. Idén az 1500 méteres OB-n még előbbre léphetett, a dobogó harmadik fokát foglalta el. Eddigi legjobbját (3:44.30) az ifjúsági vb-n, tehát a legfontosabb nemzetközi versenyén futotta.

Kovács Dusan ugyancsak az SKSE versenyzője (edzője: Szabó Béla) és tízpróbában szerzett pontot érő 6. helyezést. A jelenleg is Balassagyarmaton lakó fiatal atléta gyerekkorától kezdve kedvelte a többpróbát, 13 éves korában már ő vezette a nyolcpróba ranglistáját, a bajnokságban pedig 2. lett (akkor még a Balassagyarmati SE színeiben). A következő évben ismét a 2. helyen végzett korcsoportja többpróba bajnokságán. Kitűnően gáta-

zott és első bajnokságát 1987-ben serdülő 300 méteres gáton szerezte, majd ősszel először győzött a serdülő tízpróba OB-n. Ezután már nem volt megállás: 1988-ban elsőéves ifjúsági korában (már az SKSE) színeiben), majd ezt követően sorrendben még kétszer lett ifjúsági tízpróbabajnok, mindkét-szer korosztályos csúccsal. Mellesleg 1990-ben, folytatva a hagyományokat, a 400 méteres gátfutásban is ifjúsági bajnokságot nyert. Legjobb eredményét (felnőtt szerekekkel) 7232 ponttal Plovdivban érte el, utána az ifjúsági bajnokságot (ifjúsági szerekekkel) 7738 pontos csúccsal nyerte. A felnőtt országos bajnokságon távolugrásban 726 centiméterrel 6. lett.

* * *

Fazekas Erzsébet magasugrásban nem a 181 cm-es eredményével, hanem 6. helyével okozott

kellemes meglepetést. A BVTC, majd a Veszprémi SE, az év elejétől pedig a Bp. Honvéd versenyzője (nevelő edzője: Kungl József, majd Gábossy Lajos) már 13 éves korában több számban tűnt fel és versenyzett sikeresen, megnyerte a magasugrást

(Ináncsi Rita előtt) és a 100 métert is. Ezt a kettős győzelmét a következő évben is megismételte. 1986-ban, 15 éves korában három számban szerzett érmet, 100 méteren és távolban ezüstöt, magasban 170 cm-rel bronzot. Az 1987-es esztendő mérlege ismét három érem, ezúttal 100 méteren és távolban bronz, magasban 172 cm-rel ezüst. Az 1988. évi 3. helyezése után a következő két évben megnyerte az ifjúsági magasugró-bajnokságot. Eddigi legjobbjai: 182 cm, a felnőtt bajnokságon, Solti Krisztinával együtt, 177 cm-es eredménnyel a 3. helyen végzett.

Év	Színhely	Arany	Ezüst	Bronz	Összes	Pont
1986	Neu-Brandenburg	-	4	1	5	54
1987	Havanna	1	1	4	6	54
1988	Nyíregyháza	1	1	5	7	75
1989	Koreai NDK	nem vettünk részt				
1990	Brjanszk	1	2	3	6	60

Németh Zsolt, a szombathelyi kalapácsvető hagyományok folytatója, Németh Pál legkisebb fia, kalapácsvetésben 6. lett. A Haladás VSE dobója (edzője: Németh Pál) 13 éves korában 2. lett kalapácsvetésben, diszkoszban pedig 4. Két évi helyezések után 1987-ben nyerte első bajnokságát kalapáccsal, diszkosszal pedig 2. lett. Újabb két év telt el bronzéremmel (súlylökésben is), míg idén első ifjúsági bajnokságát nyerte kalapáccsal, diszkosszal pedig 3. lett. Eddigi legjobb eredménye: 65.50. A szeptemberi országos bajnokságon 63.60 méteres dobással 7. lett.

A fiatalok másik világversenyén, az IBV-n részt vett 31 fős csapatunknak csak a fele volt 1972-es születésű ifjúsági, a másik fele serdülőkből (tizenegy 17 évesből, négy 16 évesből és egy 15 évesből) állt, akiktől csak néhány érmet és több döntős helyezést lehetett várni. Csapatunk mégis teljesítette a feladatát. Egy 1., két 2., három 3., négy 4., hét 5. és öt 6. hellyel 60 pontot gyűjtött össze. Ez a pontszám és az éremgyűjtés is kibírja az összehasonlítást az utolsó öt év során nyújtott teljesítménnyel. (1. táblázatot)

Az eredmények értékelésénél figyelembe kell venni azt is, hogy az IBV-n nagyon sokan indultak az ifjúsági vb érmesei és helyezettjei közül. Az IBV-győztesek sorában található az ifjúsági vb-n érmesek közül: a fiúknál a kubai Tellez (800 méter, bronz), honfitársa a hármassugró Quesada

(ezüst), a lengyel gerelyes Trafas (ezüst), a lányoknál a világbajnok szovjet diszkoszvetőnő, Koptyuh, továbbá a román Rautu (800 méter, bronz).

A mi aranyérmünket a lányok 4x100 méteres váltója szerezte, figyelemre méltó idővel. A váltó korelnőke és IBV-csapatunk legeredményesebb tagja, a 100 méteren is bronzérmes nyert, 200 méteres negyedik helyezett 18 éves **Szabó Gabriella** volt.

A mindig mosolygós, szőke hajú kislány (most már elsőéves egyetemi hallgató a debreceni egyetem pszichológia szakán) 1985-ben, 13 éves korában a DUSE színeiben nyerte élete első 100 méteres bajnokságát. Egy évvel később „mesternégyst” ért el, mert most már 200 méteren, gáton és távolban is az élen végzett. 1987-ben megszakadt a sorozata, s csak három ezüstérmes szerzett, de 1988-tól kezdve három éven át folyamatosan nyerte a két rövidtáv bajnokságát (1988-ban a gátat is). Az idén az DMTE-be igazolt át (edzője továbbra is dr. Kissné Ványi Aranka). Az ifjúsági vb-n 100 méteren (egyéni csúccsal) és 200 méteren is a középfutamig jutott el. Társai a váltóban: Molnár Emese 17, Geisz Mercedes 16 és Molnár Mónika 15 éves, így bőven van idejük még jobb eredmény elérésére.

A fiúknál az év felfedezettje, a tavaly óta ugrásszerűen fejlődő 17 éves **Kiss László** (DVTK, edző: László István) a kétszeres serdülő vágtabajnok szereplése érdemel kiemelést.

Az IBV-n elért magyar eredmények

1. hely

4x100 m: Magyarország (Geisz Mercedes, Molnár Emese, Molnár Mónika, Szabó Gabriella) 46.32

2. hely

400 m gát: Török Zsombor 54.80; **5 km gyaloglás:** Szászi Bea 23:31.16.

3. hely

100 m: Kiss László 10.80; Szabó Gabriella 12.01; **4x400 m:** Magyarország (Kovács Zsuzsa, Földi Edina, Fodor Kinga, Perlaki Mónika) 3:44.34.

4. hely

Kalapács: Kiss Balázs 62.46; **200 m:** Szabó Gabriella 24.58; **diszkosz:** Divós Katalin 46.70; **gerely:** Preisinger Ágnes 47.06.

5. hely

200 m: Kiss László 22.04; **800 m:** Györkös Imre

1:53.15; **1500 m:** Tölgyesi Balázs 3:54.04; **4x400 m:** Magyarország (Kiss László, Árpási Miklós, Györkös Imre, Török Zsombor) 3:16.75; **200 m:** Molnár Emese 24.67; **100 m gát:** Kovács Zsuzsa 14.54; **súly:** Divós Katalin 13.36.

6. hely

4x100 m: Magyarország (Magda Szilárd, Uzso-ki János, Kovács István, Makó György) 44.60; **100 m:** Molnár Emese 12.09; **400 m:** Fodor Kinga 55.91; **3000 m:** Tóth Mónika 9:48.12; **5 km gyaloglás:** Szabó Andrea 23:55.60,

7. hely

10 km gyaloglás: Draskóczy Gábor 49:22.14; **hármás:** Kovács István 15.09; **gerely:** Lévai Csaba 61.66; **800 m:** Barta Viktória 2:13.08; **távol:** Szálas Anett 594.

8. hely

távol: Uzso-ki János 733.

További eredmények

Távol: 11. Makó György 711; **1500 m:** 9. Barta Viktória 4:34.58; 10. Tóth Mónika 4:36.72; **ma-gas:** 9. Szalay Aliz 165.

Előfutamból nem jutott tovább: **400 m:** Árpási Miklós 49.62; Jassó Anikó 58.61.

Érvényes eredmény nélkül: **110 m gát:** Magda Szilárd (a döntőben felbukott, előfutamban 14.78); **rúd:** Glódi Csaba (nem ugrotta át a 460 cm-es kezdőmagasságot); **távol:** Dobai Marcella (három-szor belépett).

Véget értek a fiatal atléták hazai pályabajnoksá-gai is. A legfiatalabbak, a 13-15 évesek sereg-szemléje biztató képet mutatott, még nem annyira az eredmények, hiszen jóformán kezdőkről van szó, hanem a részvétel miatt. A múlt évhez képest emelkedett a létszám, több mint másfélezren in-dultak az OB-n, a 81 bajnoki érmen 29 vidéki és 12 fővárosi szakosztály osztozott. Ez azt tanúsítja, hogy a szakosztályok a sokszor nehéz körülmé-nyek között is, de erőfeszítéseket tesznek az után-pótlás-nevelésre. Tehetségek, akárcsak korábban most is jelentkeztek, tizenkét serdülő úgy emelke-dett ki a társai közül, hogy két számban is győzni tudott. Érdemes feljegyezni a nevüket, remélhető- en később még sokszor fogunk a nevükkel talál-kozni.

FIÚK

15 évesek: Kozma László (SKSE, edző: Fekete Károly) 100 m: 11.51, 200 m: 23.31. Nagy László

(Építő, edző: Mácsár József) 1500 m: 4:15.9, 3000 m: 9:13.7. Dombi Zétény (BMTE, edző: Bartha Attila) 100 m gát: 14.29, 300 m gát: 39.9. Dömötör Balázs (TBSC, edző: Németh Pál) súly (4 kg): 15.41, kalapács (4 kg): 76.84.

14 évesek: Polauf Tamás (TBSC, edző: Salamon Zoltán) 3000 m: 9:25.0, 1000 m akadály: 2:52.6.

13 évesek: Kecskés Márk (Építő, edző: Kecskés József) 80 m: 9.80, súly (3 kg): 15.22; Ecker-mann Tibor (FTC, edző: Markó Róbert) 300 m: 39.2; 80 m gát: 11.32.

LÁNYOK

15 évesek: Dóczi Orsolya (KSI, edző: Timár Mihály) 200 m: 25.95, 100 m gát: 14.67.

14 évesek: Radics Zsuzsa (KSI, edző: Szólik Edit) 800 m: 2:15.2, 3000 m: 10:34.0.

13 évesek: Fődi Anita (Kiskunfélegyháza, edző: Kerék Csaba) 600 m: 1:41.4, 2000 m: 6:47.8; Kántor Andrea (Sátoraljaújhely, edző: Zama-tócsky László és Józsa Gábor) magas: 165, távol: 518.

S bár nem két, hanem csak egy számban lettek bajnokok, az ő nevük is feljegyzésre méltó. A 13 éves fiúk között Zsivótzky Attila (TTVE, edző: Varga Sándor) olimpiai bajnok kalapácsvetőnk ki-sebbik fia magasugrásban 170 cm-es ered-ménnyel, Pallay Kornél (DVTK, edző: Pallay Sán-dorné) a sokszoros válogatott és edző dobónő fia diszkoszvetésben 39.28 méteres dobással győzött, a 15 éves lányok 100 méteres síkfutását az IBV-váltóban aranyérmes Molnár Mónika (Sz.MÁV-MTE, edző: Balasi Péter) 12.17 mp-cel nyerte és ezzel megvédte előző évi bajnokságát).

A legutolsó pályaviadal az ifjúsági NB I-es csa-patbajnokság október 6-7-ei küzdelmei során Nyíregyházán a vendéglátók, akárcsak tavaly, kis különbséggel szerezték meg ismét a bajnoki cí-met. A végeredmény: 1. NYVSC 627.5, 2. Haj-dú-Bihar 616, 3. Veszprém 585 pont.

Mérei László szövetségi kapitány így értékelte a fiatalok 1990. évi nemzetközi teljesítményét:

– *Ebben az évben a tavalyi sikeres ifjúsági Eb-csapatból sokan „öregedtek ki” és léptek át az utánpótláskorba. Úgy éreztük, hogy az utánuk kö-vetkező évfolyam nem olyan erős. Ez a gárda azonban, a fiatalabbakkal kiegészítve megállta a helyét és két fő világversenyen, az ifjúsági vb-ről és az IBV-ről is érmeikkel és döntős helyezésekkel,*

emelt fővel térhettek haza. Ehhez még hozzá kell tennem, hogy atlétáink a nemzetközi válogatott viadalokon is jól szerepeltek. Tavasszal Békéscsabán a gyalogló lányok győztek a csehszlovákok ellen. A budapesti négy nemzet ifjúsági válogatott viadalán, ami még nem fordult elő, lánycsapatunk nagy küzdelemre készítette a keletnémet együttest és csak három ponttal szorult mögéje. A serdülőknek első ízben tudtunk válogatott viadalt biztosítani, Görögországban, Dráma városában. Ez rendkívüli élményt jelentett a résztvevőknek. Kitűnő hozzáállásukkal a fiúk győztek, a lányok másodikkak lettek a csehszlovákok mögött. Az ifjúsági vb előtti héten Budapesten a jugoszláv ifik ellen a vártnál fölényesebben győzött mindkét csapatunk. A sikerekért a versenyzőknek és az őket felkészítő edzőknek ezúttal is köszönetet mondunk.

1991. augusztus 8-11. között Thesszalonikiben rendezik meg a 11. ifjúsági atlétikai Európa-bajnokságot. Erről és a jövőről a következőket mondta a szövetségi kapitány:

– Az IBV-n szerepelt, zömmel 1972-es születésű fiatalok közül, ha nem is tömegesen, többen előbbre léphetnek. A szűkülő anyagi lehetőségek ellenére is megfelelő teret kell biztosítani a fiatalok versenyeztetésére. Az Eb-n döntőre esélyes fiatalokat nagy gonddal kell kiválasztani és megfelelő menedzselésben kell részesíteni őket.

Kovács Sándor szakfelügyelő, aki a fiatalok nemzetközi versenyein a csapatvezetői tisztet töltötte be, ezúttal a hazai bajnokságok tapasztalatairól fejtette ki véleményét:

– A nemzetközi sikerek mellett, a számok azt mutatják, hogy a legtöbb szakosztályban a nehéz-

ségek ellenére is komoly munkát végeznek. Figyelemre méltó, hogy a 13-15 évesek bajnokságán 1605 fő indult, valamint az, hogy ezen az OB-n 90 szakosztály szerzett bajnoki helyezést. Az együttesen rendezett ifjúsági és serdülő A-korcsoportos bajnokságon is sokan vettek részt. Közel ezer 16-17 éves serdülő és több mint ötszáz 18-19 éves ifjúsági állt rajthoz, de az ifjúsági lányok száma nagyon kevés, mindössze 198 fő volt.

Ha szakáganként vizsgáljuk a fiatalok teljesítményét – folytatta Kovács Sándor – változó képet kapunk. Rövid távon hosszú idő után határozott a fellendülés, de a 400 méterre ez már nem érvényes. Közép- és hosszútávon Balázs Dénes és Javos Anikó mellől eltűntek az előző évi jó átlagok. Gáton fogy a versenyzők száma, női 400 méteres gáton tavaly az ifjúsági Antók Zsófia nyerte a felnőtt bajnokságot, azóta nincs fejlődés. Ugróinktól az előző eredményeik alapján többet vártunk a világversenyeken, Fazekas Erzsébet mögött magasugrásban nem reményt keltő a helyzet. A dobóknál örömdetes, hogy Kónyi Árpád révén súlylökésben előrelépés történt, jó a gerelyhajítónők átlaga, a kalapácsvetéssel viszont csak három szakosztály foglalkozik és – Divós Katalin kivételével – továbbra is gyenge a női súlylökés és a diszkoszvetés utánpótlása. Nehéz lesz pótolni többpróbában az utánpótláskorba lépett Ináncsi Rita, Bálint Zita és Kovács Dusan helyét, gyaloglásban viszont reményteljes a két 18 éves gyaloglónő, Szászi Bea és Szabó Andrea további szereplése.

Összefoglalva: a jövő évi feladatok megoldása az 1972-es születésű évfolyamra vár, de a fiatalabbakkal kiegészítve, ahogyan az idei IBV-n is történt – fejezte be Kovács Sándor szakfelügyelő.

ISTENES VILMOS

BIG BEN MEGPRÓBÁLJA

Big Ben száműzetése szeptember 24-én véget ért, s ezzel alighanem egy fejezet is lezárult az atlétika történetében. Az 1988-as szöuli játékok doppingvizsgálatán fennakadt kanadai sprinter letöltötte büntetését; két évig nem állhatott rajthoz egyetlen versenyen sem... Ben Johnson tehát visszatérhet a pályára, de azt, hogy milyen eredményekre lesz képes a 28 éves, jamaikai származású vágótávozó, egyelőre még a legbennfentesebb szakemberek sem tudják megjósolni.

Az olimpiai bajnoki címétől és világcsúcsaitól megfosztott futó is kerüli a választ, amikor arról kérdezik, veszített-e gyorsaságából, robbanékonyságából a legutóbbi ötkarikás játékok óta?

– Szeretném bizonyítani, hogy korábbi sikereimet nemcsak az orvosi felkészítésnek köszönhettem, bár valószínűtlennek tartom, hogy egyhamar újra 9.79 alatt szárguldom végig a távot – mondta. – Úgy érzem, jövőre 9.90 körüli idővel megjavíthatom Lewis rekordját, vagyis újra én leszek a legjobb sprinter a világon!

Adminisztratív akadály nincs annak, hogy Johnson valóra váltsa terveit: a nemzetközi szövetség, az IAAF után hazája olimpiai bizottsága is szabad utat biztosított számára. Big Ben azonban úgy tűnik korántsem olyan biztos a dolgában, erre utal legalábbis, hogy január 11-e előtt semmiféle fellépést nem vállalt. Tervei szerint egy ha-

miltoni fedettpályás viadalon áll hosszú idő után először rajthoz, mégpedig saját közönsége előtt.

Ugyancsak kiszámíthatatlan, hogy a kanadai közönség milyen fogadtatásban részesíti majd a bukott hőst. Johnson ugyanis valóságos nemzeti ereklénynek számított a juharleveles országban, sikereit olyannyira becsben tartották, hogy amikor az első hírek felröppentek a pozitív szöuli doppingeredményről, rajongói egyszerűen kétségbe vonták a történeteket. „Ben nem tehetett ilyet” – állították a megdöbbszent kanadaiak, de később, a hivatalos vizsgálóbizottság előtt maga a futó ismerte el vétségét, így az utolsó legenda is szertefoszlott.

Később sokan haragudtak rá, mondván, hogy szégyent hozott hazájára, de az idő múlásával az indulatok is csillapodtak. Ma már tudjuk: nem Johnson volt az egyetlen élvonalbeli atléta, aki „kokszot” is igénybe vett a felkészülési időszakban. Csupán annyi a különbség, hogy a többiek vagy megúszták rövidebb büntetésekkel, vagy pedig ügyesebben manipuláltak saját szervezetükkel, és átcsúsztak az ellenőrzésen...

Nem állítható viszont, hogy a versenyzőtársak túlzott lelkesedéssel fogadnák Johnson visszatérését. A riválisok főleg azt kifogásolják, hogy a kanadai várhatóan a többszörösét keresheti majd annak a pénznek, amit a nemzetközi élmezőny tagjai kaphatnak

egy-egy rangosabb viadal után. Márpedig az üzlet az üzlet, s az egykori vágótávozókírályra várhatóan ma is többen kíváncsiak, mint a jelenlegi sztárokra, például Leroy Burrellra, Linford Christie-re vagy John Regisre. Ez utóbbi nem is titkolta véleményét:

– Elismerem, Ben megbűnhődött vétkéért, azt viszont igazságtalannak tartom, hogy fellépti díja a hatszoros vagy akár a tízszerese lesz az enyémenek. Azt hiszem, ezt a nemzetközi szövetség vezetői sem nézhetik tétlenül, s tesznek valamit. Bár én korrekt eljárásnént csak azt tudnám elfogadni, ha Johnsont örökre eltíltanák...

Regis „kedves” ajánlatát az IAAF természetesen nem fogadhatja el, hiszen példátlan lenne, ha valakinek a büntetését utólag, visszamenőleg súlyosbítanák. Annak azonban Primo Nebiolo, a szövetség elnöke is szükségét érezte, hogy figyelmeztesse Johnsont: a futópályát ne tévessze össze a cirkusz porondjával...

– Jó lenne, ha Lewis és Johnson ismét összemérnék tudásukat, de tegyék ezt úgy, hogy a fennmaradó hat sávot is megtöltik futókkal. Abba sohasem fogunk beleegyezni, hogy amolyan „páros mérkőzést” vívjanak. Az IAAF nem támogathat komolytalan rendezvényeket.

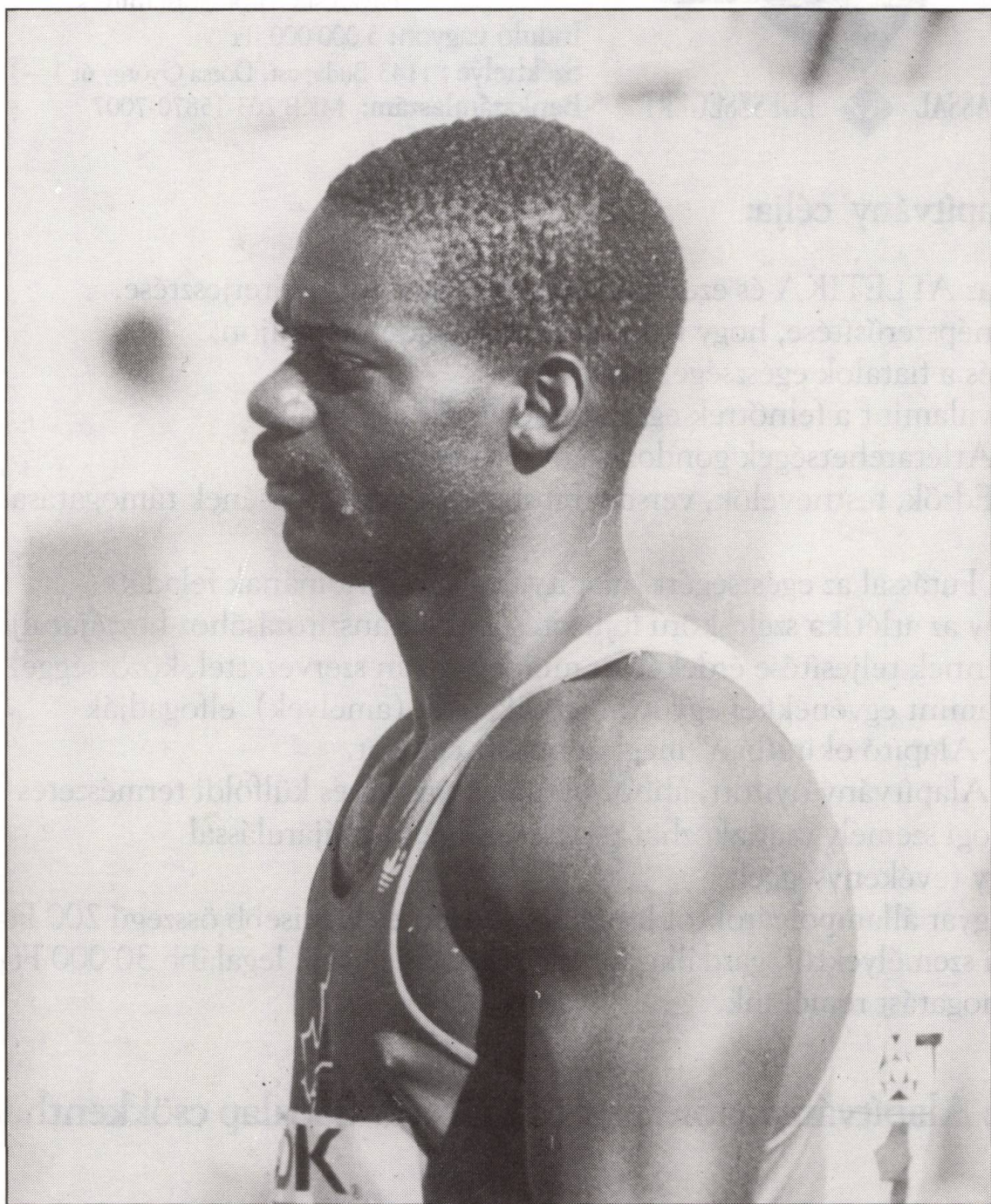
Nebiolo intelme nem alapvetően, hiszen a két futó menedzserei járnak a világot, és Barcelonától Tokióig mindenütt az „évszázad versenyé-

ről” tárgyalnak. Ajánlatokban nincs hiány, egyes támogató cégek még a többmillió dolláros pénzdíjat sem sajnálnák, ha létrejönne a nagy találkozó. Az összesen természetesen Lewis és Johnson osztozhatnának, kérdés azonban, hogy a többiek, akiket amolyan „statisztaként” invitálnának a versenyre, mit szólnak majd ehhez.

Abban csaknem mindenki egyetért, hogy Johnsonnak nem lesz könnyű dolga, ha ismét el akarja hódítani a világ leggyorsabb emberének járó elismerést. Már csak azért sem, hiszen ma már nem egyedül Lewist kellene legyőznie ehhez, hanem olyan, nemrégiben feltűnt klasszisokat is, mint a már említett Burrell vagy Mark Witherspoon.

Big Ben azonban megpróbálja a lehetetlent. És a sportág kedvelői közül sokan szurkolnak neki, hiszen amennyiben bekövetkezne a csoda, vagyis megismételné korábbi eredményeit, az csak azt igazolná, hogy dopping nélkül is el lehet érni fantasztikus csúcsokat...

PAPP ISTVÁN

Ben Johnson a tékozló fiú

Alapítvány

Létrehozták : INVESTOR Rt.

INTERAG Rt.

Magyar Külkereskedelmi Bank Rt.

Ganz Danubius Ker. kft.

HUNGAROCAMION

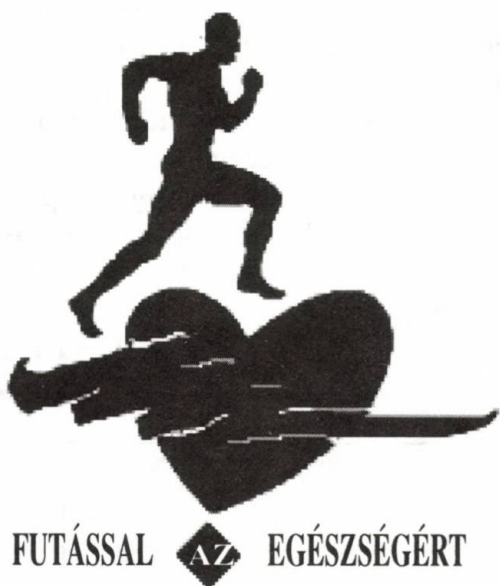
TRICOTEX Rt.

Fővárosi Csatornázási Művek

Induló vagyon: 5 000 000,-Ft

Székhelye : 1143 Budapest, Dózsa György út 1—3.

Bankszámlaszám: MKB 203-15870-7007

FUTÁSSAL **AZ** EGÉSZSÉGÉRT

Alapítvány célja:

- az ATLÉTIKA és ezen belül elsősorban a futás elterjesztése, népszerűsítése, hogy igazi tömegmozgalommá váljon és a fiatalok egészsége, edzettsége valamint a felnőttek egészségmegőrzése javuljon,
- Atlétatehetségek gondozása, menedzselése
- Edzők, testnevelők, versenybírók szakmai fejlődésének támogatása.

A „Futással az egészségért” alapítvány kuratóriumának feladata, hogy az atlétika széleskörű fejlesztésének finanszírozásához hozzájáruljon és ennek teljesítése érdekében minden olyan szervezettel, közösséggel valamint egyénnel együttműködik, akik (amelyek) elfogadják az „Alapító okiratban” meghatározott célokat.

Az Alapítvány nyitott, ahhoz bármely magyar és külföldi természetes és jogi személy csatlakozhat pénzzel, tárgyi hozzájárulással vagy tevékenységgel.

Magyar állampolgároktól legalább egyszeri és legkisebb összegű 200 Ft-os, jogi személyektől, gazdálkodóktól és közösségektől legalább 30 000 Ft-os támogatást remélünk.

Az Alapítványra fordított összeggel az adóalap csökkenthető.

VÁLOGATOTT VIADALOK

Lapunk 1985. évi 11. száma kezdte közölni legjobb atlétáink országok közötti viadalainak történetét, illetve eredményeit. Az 1912-es magyar-osztrák összecsapással induló sorozat az 1958. évi ljubjanai Jugoszlávia-Magyarország találkozóig jutott el (1989. 6. szám), amikor a kedvezőbb anyagi lehetőségekhez jutó, küllemében és szerkesztési koncepciójában nagyot változó Atlétikában valahogy elfelejtődött a folytatás. A levelekből és a személyes érdeklődésekből az derült ki, hogy sok olvasónk továbbra is szeretné figyelemmel kísérni a nemzetek közötti viadalaink eredményeit, úgyhogy újból nekikezdünk...

A szerk.

Ukrajna – Magyarország

(Kijev, 1958. július 13.)

FÉRFIAK

100 m

1. Bartyenyev	10.5
2. Goldoványi Béla	10.6
3. Jakabfy Sándor	10.7
4. Bondarenko	10.7

200 m

1. Bartyenyev	21.3
2. Goldoványi Béla	21.4
3. Jakabfy Sándor	21.6
4. Bondarenko	21.6

400 m

1. Csutorás Csaba	48.1
2. Krivosejev	48.2
3. Kovács István	48.2
4. Fokin	48.5

800 m

1. Szentgáli Lajos	1:50.0
2. Kovács Lajos	1:50.2
3. Ivanov	1:51.2
4. Tyeplov	1:51.3

1500 m

1. Rózsavölgyi István	3:45.0
2. Valjavkov	3:46.5
3. Iharos Sándor	3:47.6
4. Osztapincsuk	3:48.0

5000 m

1. Szabó Miklós	14:35.8
2. Csenyavszkij	14:36.0
3. Kovács József	14:45.2
4. Miszik	14:54.2

4x100 m

1. Magyarország (Gyuricza György, Tóth Béla, Jakabfy Sándor, Goldoványi Béla)	41.4
---	------

2. Ukrajna

(Hricsov, Arhipcsuk, Bondarenko, Bartyenyev)	41.5
---	------

110 m gát

1. Batruk	14.9
2. Retezár Imre	15.0
3. Polozov	15.2
4. Szőke Gábor	15.6

400 m gát

1. Maculevics	52.6
2. Jusko	52.8
3. Botár Attila	53.1
4. Lombos Dezső	56.4

3000 m akadály

1. Varga Gyula	8:52.4
2. Hecker Gerhart	8:54.0
3. Taran	8:54.6
4. Repin	8:59.0

Magas

1. Szitkin	201
2. Noszály Sándor	198
3. Medovárszky János	198
4. Ribak	190

Távol

1. Ter-Ovaneszjan	759
2. Garin	731
3. Földessy Ödön	725
4. Mihályfi László	705

Hármas

1. Aljabjev	1520
2. Lazurenko	1477
3. Bolyki István	1475
4. Németh Róbert	1463

Rúd

1. Csenobaj	450
2. Horváth János	430
3. Petrenko	430
4. Miskei János	410

Súly

1. Docenko	1642
2. Varjú Vilmos	1606
3. Kövesdi Ferenc	1587
4. Sablenko	1586

Diszkosz

1. Szécsényi József	5634
2. Kompanyejec	5579
3. Klics Ferenc	5318

országos csúcs!

4. Mihaljenko	5310
---------------	------

Gerely

1. Cibulenko	7359
2. Kulcsár Gergely	7311
3. Petőváry Attila	7020
4. Szamlov	6723

Kalapács

1. Zsivótzky Gyula	6237
2. Csermák József	6190
3. Jegorov	6050
4. Tkacsov	5971

Pontverseny:

Magyarország-Ukrajna	104:99
-----------------------------	---------------

NŐK**100 m**

1. Krepkina	11.8
2. Bezrucsko	11.9
3. Bata Teréz	12.1
4. Heldt Erzsébet	12.2

200 m

1. Krepkina	24.3
2. Bezrucsko	24.6
3. Németh Ida	24.9
4. Bata Teréz	25.6

Kovács „Bütyök” és Zatopek egy Népstadionbeli verseny után

400 m

1. Németh Ida	55.5
---------------	------

országos csúcs!

2. Habanova	57.2
3. Szolovjova	57.6
4. Munkácsi Antónia	59.6

800 m

1. Timcsuk	2:09.0
2. Kazi Aranka	2:09.1
3. Kozlova	2:09.1
4. Bánsági Teréz	2:14.8

4x100 m

1. Ukrajna (Krepkina, Bezrucsko, Makosina, Oniscsenko)	47.3
--	------

2. Magyarország (Heldt Erzsébet, Somogyiné Soós Klára, Benkovics Györgyi, Bata Teréz)	48.2
---	------

80 m gát

1. Makosina	11.4
2. Somogyiné Soós Klára	11.5
3. Hitrina	11.7
4. Benkovics Györgyi	11.8

Magas

1. Pcselinceva	157
2. Kosztyukova	157
3. Pokorny Györgyi	157
4. Keresztes Márta	157

Távol

1. Radcsenko	604
2. Nagy Ilona	566
3. Pcselinceva	557
4. Weil Ádámné	545

Súly

1. Kuznyecova	1532
2. Szivcova	1460
3. Bognár Judit	1354
4. Mikuss Judit	1319

Diszkosz

1. Jakovceva	4722
2. Hegedüs Györgyi	4722

3. Szbitnyeva	4663
---------------	------

4. Serédi Zsuzsa	4572
------------------	------

Gerely

1. Antal Márta	4908
2. Viszocka	4670
3. Dobroszlavceva	4559
4. Krebsné Víg Erzsébet	4058

Pontverseny:

Ukrajna-Magyarország	74:48
-----------------------------	--------------

Magyarország–Csehszlovákia **(Budapest, 1958. szeptember 6-7.)**

FÉRFIAK**100 m**

1. Steso	10.5
2. Tóth Béla	10.6
3. Goldoványi Béla	10.6
4. Janecek	10.7

200 m

1. Mandlik	20.8
2. Steso	21.3
3. Csutorás Csaba	21.4
4. Tóth Béla	21.6

400 m

1. Jirásek	47.6
2. Csutorás Csaba	48.3
3. Trousil	48.4
4. Kovács István	48.6

800 m

1. Szentgáli Lajos	1:49.8
2. Jungwirth	1:50.0
3. Kovács Lajos	1:50.2
4. Hanka	1:52.5

1500 m

1. Jungwirth	3:44.0
2. Kovács Lajos	3:44.1
3. Kiss György	3:56.6
4. Zvolensky	3:57.7

5000 m

1. Jurek	14:14.6
2. Iharos Sándor	14:18.2
3. Szabó Miklós	14:20.4
4. Pavelka	14:22.4

10 000 m

1. Tomis	30:53.8
2. Cesal	30:53.8
3. Dunai Károly	32:32.4
Kovács József	

4x100 m

1. Csehszlovákia (Janecek, Mikluscák, Mandlik, Kynos)	40.8
---	------

2. Magyarország (Kiss László, Tóth Béla, Jakabfy Sándor, Goldoványi Béla)	41.1
---	------

4x400 m

1. Magyarország (Pangert László, Szentgáli Lajos, Csutorás Csaba, Kovács István)	3:09.9
--	--------

2. Csehszlovákia (Vysek, Mandlik, Trousil, Jirásek)	3:10.8
---	--------

110 m gát

1. Retezár Imre	14.6
2. Veselsky	14.7
3. Becvarosky	15.0
4. Szőke Gábor	15.6

400 m gát

1. Botár Attila	53.4
2. Springinsfeld	54.2
3. Borsuk	54.3
4. Lombos Dezső	54.7

3000 m akadály

1. Varga Gyula	8:40.8
2. Brlica	8:42.2
3. Hecker Gerhart	8:42.4
4. Zháanal	8:50.6

Magas

1. Lánsky	209
2. Elbogen	202

3. Medovárszky János	196
4. Noszály Sándor	190

Távol

1. Földessy Ödön	740
2. Molnár	730
3. Netopilik	726
4. Mihályfi László	719

Hármas

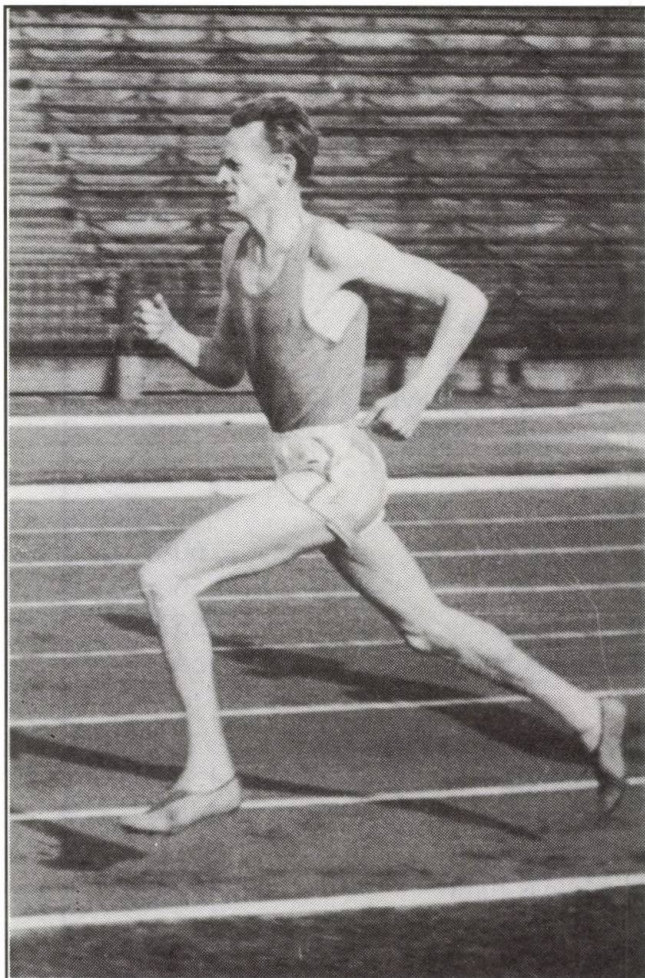
1. Krupala	1537
2. Rehák	1516
3. Bolyki István	1495
4. Czapalai Gyula	1487

Rúd

1. Tomásek	420
2. Horváth János	420
3. Brejcha	410
4. Miskei János	400

Súly

1. Skobla	1774
2. Plihal	1710
3. Varjú Vilmos	1622
4. Kövesdi Ferenc	1559

Rózsavölgyi István
a római olimpián bronzérmes volt 1500 méteren

Diszkosz

1. Szécsényi József	5631
2. Klics Ferenc	5492
3. Valent	5005
4. Cihák	4896

Gerely

1. Kulcsár Gergely	7232
2. Perek	7020
3. Petőváry Attila	6822
4. Vojtek	6703

Kalapács

1. Zsivótzky Gyula	6384
országos csúcs!	
2. Csermák József	6134
3. Muzicek	6010
4. Málek	5868

Pontverseny:**Csehszlovákia-Magyarország 112:99****NŐK****100 m**

1. Bata Teréz	12.1
2. Stolová	12.2
3. Strejcková	12.3
4. Nagy Ilona	12.4

200 m

1. Munkácsi Antónia	24.8
2. Strejcková	25.0
3. Németh Ida	25.2
4. Prokopová	25.5

800 m

1. Kulhavá	2:09.9
2. Kazi Aranka	2:11.5
3. Sasvári Gizella	2:13.2
4. Safránková	2:14.4

4x100 m

1. Magyarország (Heldt Erzsébet, Orbán Irén, Munkácsi Antónia, Bata Teréz)	47.4
--	------

Csehszlovákia túlváltott

80 m gát

1. Trkalová	11.0
2. Stolzová	11.4
3. Németh Ida	11.5

4. Várkonyi Zsuzsa	11.7
--------------------	------

Magas

1. Slezáková	159
2. Davidová	156
3. Keresztes Márta	156
4. Szlonkai Erzsébet	153

Távol

1. Kun Irén	580
2. Kovariková	574
3. Skultéty Eta	561
4. Havránková	540

Súly

1. Lisková	1421
2. Cerná	1388
3. Bognár Judit	1371
4. Fehér Mária	1366

Diszkosz

1. Mertová	5051
2. Hegedüs Györgyi	4898

országos csúcs!

3. Simánková	4845
4. Bucsányi Ida	4509

Gerely

1. Zátópková	5588
2. Balogh Anikó	4789
3. Jankovská	4609
4. Pitrolffy Katalin	4173

Pontverseny**Csehszlovákia-Magyarország 57:45**

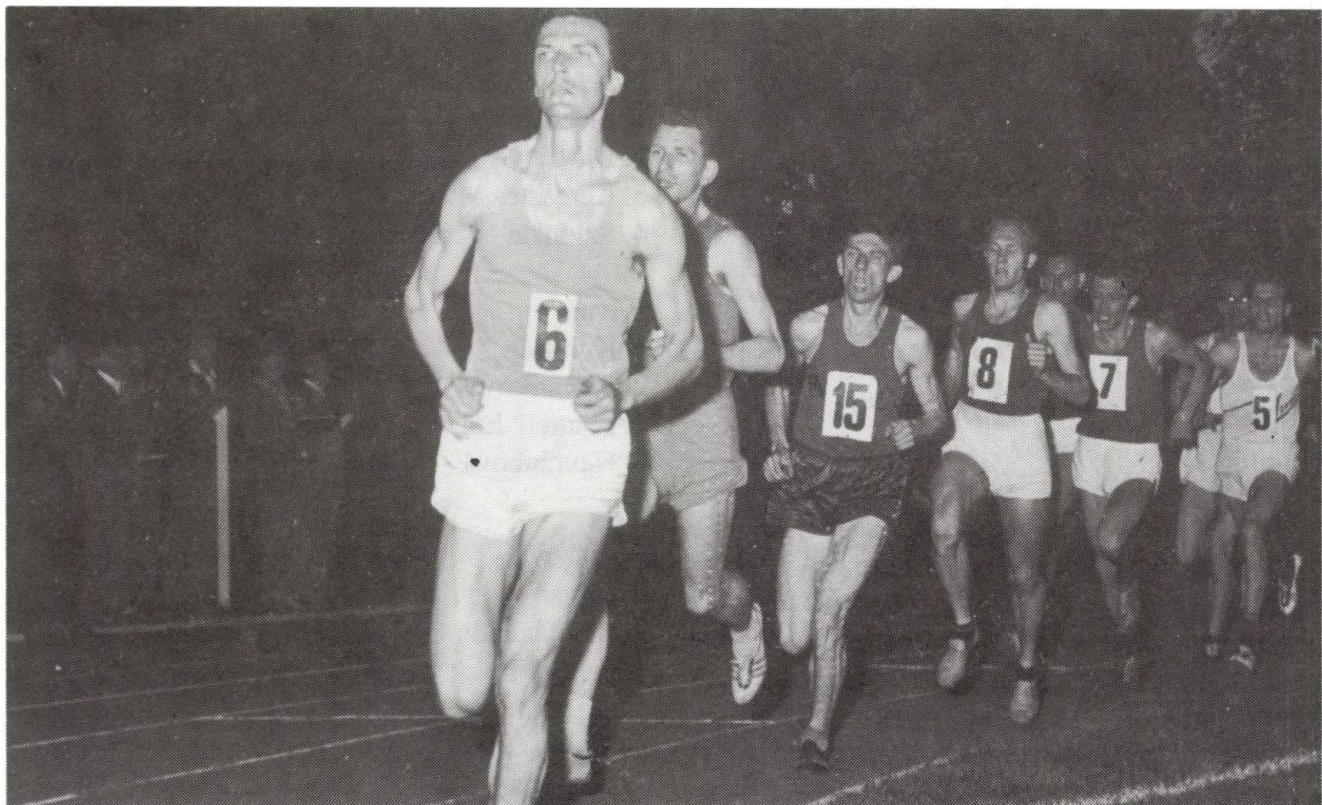
**Német Szövetségi Köztársaság–
Magyarország
(Saarbrücken, 1958. október 4-5.)**

FÉRFIAK**100 m**

1. Germar	10.4
2. Goldoványi Béla	10.6
3. Feneberg	10.6
4. Tóth Béla	10.8

200 m

1. Germar	21.2
2. Lauer	21.4
3. Csutorás Csaba	21.6
4. Jakabfy Sándor	21.9

Az élen Kovács Lajos

400 m

1. Kaiser	47.5
2. Csutorás Csaba	47.8
3. Poerschke	48.0
4. Kovács István	48.4

800 m

1. Schmidt	1:49.7
2. Missala	1:50.0
3. Szentgáli Lajos	1:50.1
4. Kovács Lajos	1:51.0

1500 m

1. Rózsavölgyi István	3:43.3
2. Brenner	3:45.0
3. Kovács Lajos	3:46.1
4. Ostach	3:46.5

5000 m

1. Iharos Sándor	13:58.2
2. Szabó Miklós	14:07.6
3. Müller	14:08.0
4. Flossbach	14:31.0

10 000 m

1. Iharos Sándor	29:56.4
2. Szabó Miklós	30:00.8
3. Schade	30:01.2
4. Höger	30:15.8

4x100 m

1. Német Szöv. Közt. (Feneberg, Lauer, Fütterer, Germar)	40.3
--	------

2. Magyarország

(Kiss László, Tóth Béla, Jakabfy Sándor, Goldoványi Béla)	41.0
--	------

4x400 m

1. Német Szöv. Közt. (Kaiser, Kaufmann, Adam, Haas)	3:08.6
--	--------

2. Magyarország

(Tóth Béla, Botár Attila, Csutorás Csaba, Kovács István)	3:17.2
---	--------

110 m gát

1. Lauer	14.1
2. Steines	14.5
3. Retezár Imre	14.6
4. Munkácsi István	15.8

400 m gát

1. Janz	51.8
2. Botár Attila	54.2
3. Joho	54.3
4. Lombos Dezső	58.1

3000 m akadály

1. Jeszenzky László	8:55.1
2. Varga Gyula	9:03.7
3. Thumm	9:12.6
4. Hünecke	9:26.6

Magas

1. Püll	207
2. Medovárszky János	196
3. Bodó Árpád	193
4. Riebensahm	190

Távol

1. Krüger	746
2. Molzberger	743
3. Földessy Ödön	713
4. Mihályfi László	710

Hármas

1. Czapalai Gyula	1539
2. Strauss	1511
3. Bolyki István	1479
4. Weiser	1389

Rúd

1. Horváth János	420
------------------	-----

2. Lehnertz	410
3. Miskei János	410
4. Möhring	400

Súly

1. Lingnau	1725
2. Wegmann	1692
3. Varjú Vilmos	1666
4. Szécsényi József	1504

Diszkosz

1. Szécsényi József	5507
2. Koppenhöfer	5197
3. Klics Ferenc	4956
4. Bührle	4794

Gerely

1. Schenk	7438
2. Kulcsár Gergely	7391
3. Will	7194
4. Lukács János	6953

Kalapács

1. Zsivótzky Gyula	6234
2. Csermák József	6110
3. Glotzbach	5827
4. Wulff	5662

Pontverseny:

Német Szövetségi Köztársaság– Magyarország	112:100
---	---------

DRÁGA ATLÉTÁK

Nem könnyű manapság a versenyszervezők helyzete: ahhoz, hogy egy-egy nemzetközi találkozóra igazán rangos mezőnyt hozzanak össze a menedzserek, egyre mélyebben kell a zsebükbe nyúlniuk. A sportág növekvő népszerűsége ugyanis az árakra is kihat, s jövőre is az infláció felgyorsulása várható.

Összehasonlításuképp érdemes megemlíteni, hogy az a Carl Lewis, aki 1987-ben, négyszeres olimpiai bajnokként még „csak” 35 ezer dollárt kért egy fellépé-

sért, az idén 50 ezer alatt szóba sem állt senkivel... Rajtpénze 25 ezer, de a szervezők kötelesek ugyanennyit átutalni klubjának, a Santa Monica Tracknek. A csodatlétának azonban más, különös igényei is vannak: nem hajlandó versenyzőtársaival egy szállodában lakni, s elvárja, hogy különleges lakosztályt, saját gépkocsit biztosítsanak neki. Sőt, általában elvárja azt is, hogy városnézést szervezzenek, amelyen természetesen csak King Carl vehet részt...

Lewis azonban mégis azok közé tartozik, akik nem okoznak csalódást, vagyis megszolgálja a pénzét. Nem utasítja vissza az autogramkérőket, és az újságírók elől sem szokott elmenekülni. Pontosan tisztában van azzal, mit várnak tőle, s kötelességének mind a pályán, mind azon kívül igyekszik eleget tenni. Stábja máris tervszerűen készíti elő a jövő évi nagy találkozót, vagyis azt a versenyt, amelyen Lewis az 1988-as szöuli játékok után eltiltott Ben Johnsonnal méri össze tudását.

A hatszoros olimpiai aranyérmes tehát továbbra is az első számú csillagnak számít a világhírű amerikai menedzser, Joe Douglas „istállójában”. Pedig a többiek sem „amatőrök” a csapatban, elég csak Burrell, Everett, Witherspoon, De Loach, Kersch, Gray, Clark vagy Young nevét említeni... Ha akad olyan versenyszervező, aki Douglas védenecit egy-szerre szeretné a pályán látni, 120 ezer dollárt kellene fizetnie azért, hogy vágya teljesüljön.

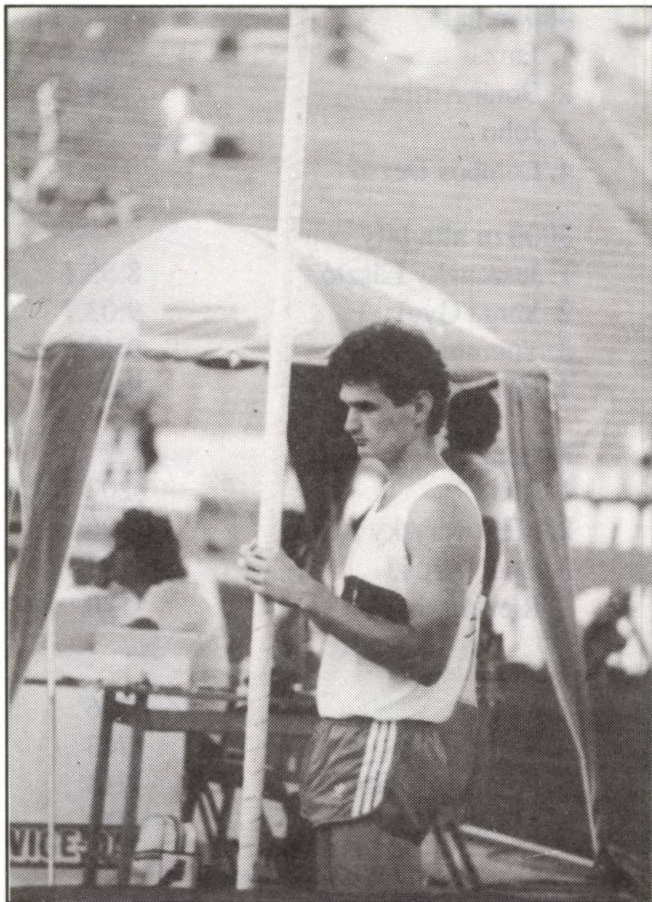
Az idei esztendő nagy csillaga volt a jamaikai Merlene Ottey, aki nemcsak kiváló vágtaival, hanem szépségével is elkápráztatja a nézőket. Ő még a viszonylag olcsóbb atléták csoportjába tartozik, igaz, a női mezőnyben még mindig neki a legmagasabb az árfo-lyama. Tízezret szokott kérni, s ezért az összegért csak a versenyen hajlandó mutatkozni a nyilvánosság előtt. Nem szereti a villogást, mihielyt megérkezik a viadal helyszínére, a szállodába hajtát, s a futást megelőző órákig ki sem mozdul szobájából.

Az 1990-es szabadtéri évadnak két negatív hőse volt. Az egyikkel a budapesti nagydíj szervezői is „befürödtek”: emlékezetes, hogy a 400 méteres síkfutás világcsúcs-tartója, Harry Butch Reynolds gyakorlatilag végigsétálta a távot a Népstadionban, s messze, másodpercekkel elmaradt valós tudá-

sától. Mentségé-re szolgál vi-szont, hogy tisz-teletdíjat a gyatra teljesít-mény után „el-felejtette” fel-venni... A másik nagy csa-lódás a rúdugró- király, a szovjet Szergej Bubka idei szereplése volt, aki több-nyire a kezdő- magasságain le-verte a lécet, majd mintha mi sem történt vol-na, a pénztárhoz járult...

Bár a futók is kiszámíthatatlanok, őket mégis jobban kedvelik a menedzserek. Nem véletlen, hogy a szervezők óvatosabbak, ha magas- vagy távolugrókról van szó. Köztük ki-vételt jelent a kubai Javier Sotomayor és a ma már nem kelet-, hanem egyszerűen csak német Heike Drechsler. Mindketten ismertek arról, hogy megbízható versenyzők, igyekeznek kiszol-gálni a közönséget.

Visszatérve az inflációhoz: három évvel ezelőtt körülbelül a háromnegyed részét, hét éve pedig a felét követelték az atléták jelenle-

Bagyula István
571 cm-el tartja a fedettpályás

gi fellépti díjuknak. Ezt az áremelkedést azonban nem a pénzromlás okozza, hanem elsősorban az, hogy ma már óriási a versenyfutás a Mobil Grand Prix sorozat tagságáért, valamint azért, hogy sikerüljön egy-egy napot beiktatni az élversenyzők naptárába. Lassan eljutnak odáig az atléták, hogy akárcsak az operaénekesek, évekre előre betáblázzák versenyeiket. És elmúltak azok az idők is, amikor a volt szocialista országok sportolói még úgymond „barátságból” is hajlandók voltak rajthoz állni...

ÉLVONALBELI ATLÉTÁK 1990. ÉVI ÁRFOLYAMA

50 ezer dollár: Carl Lewis

30-35 ezer: Said Aouita

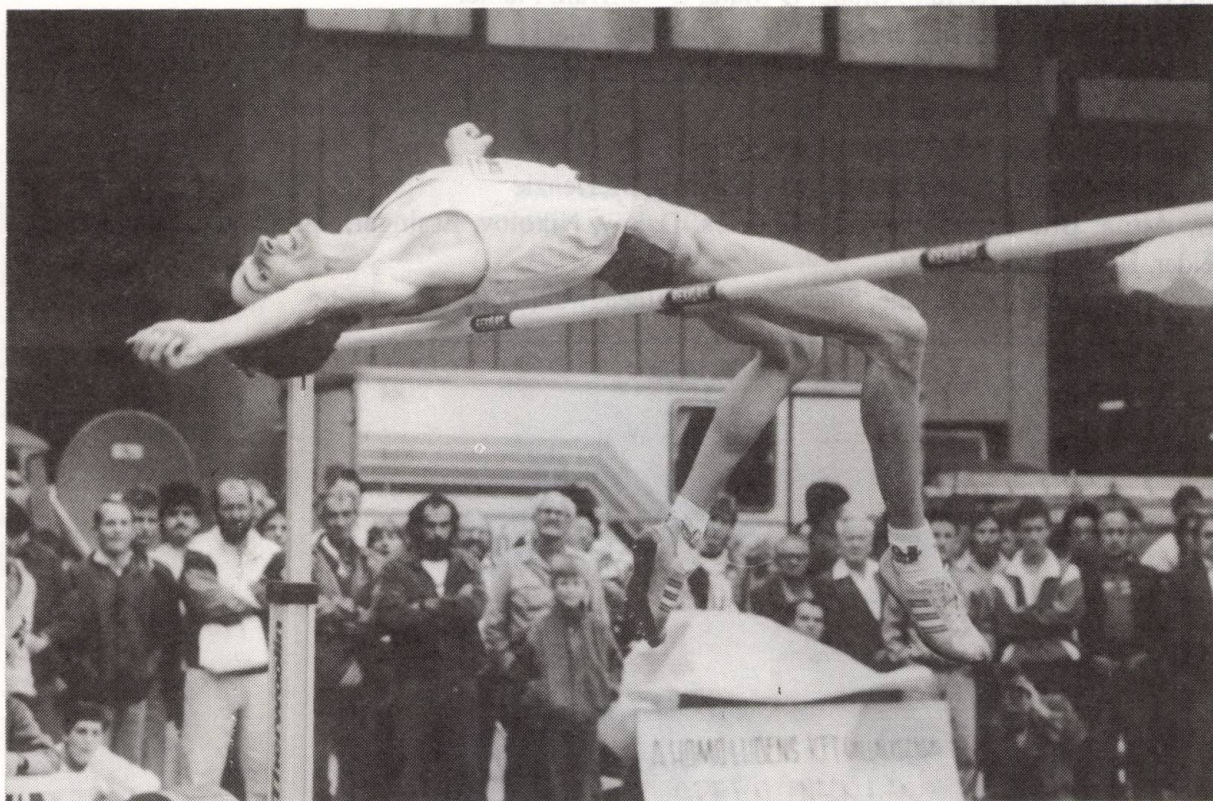
20-25 ezer: Szergej Bubka

15-20 ezer: Roger Kingdom, Paul Ereng, Leroy Burrell, Harry Butch Reynolds

15 ezer: Arturo Barrios, Salvatore Antibo

10-15 ezer: Peter Elliott, Colin Jackson, Romyon Gataullin

10 ezer: Michael Johnson, Linford Christie, Merlene Ottey, Abdi Bile, Khalid Skah

Petrovics Eb ezüstérmes női magasugró

8-10 ezer: Danny Harris, Randy Barnes

5-8 ezer: Patrick Sjöberg, Brahim Boutayeb, Steve Backley

5 ezer: Javier Sotomayor, Heike Drechsler, Greg Foster, Julius Kariuki, Danny Everett,
Robson da Silva, José Luis Barbosa

3-4 ezer: Calvin Smith, Tom McKean

3 ezer: Mike Conley, Kenny Harrison, Katrin Krabbe, Ana Fidelia Quirot

2-3 ezer: Sandra Farmer Patrick, Patti Sue Plumer, Jurij Szedih

1500: Christian Wachtel, Sigrun Wodars

1500-2000: Mary Onyali, Grace Jackson, Dennis Mitchell

Az 1987-es élcsoporthoz:

35 ezer: Carl Lewis

25 ezer: Edwin Moses

20-25 ezer: Said Aouita

10-15 ezer: Ben Johnson, Steve Cram

Néhány ismertebb menedzser és „istállójuk”

Joe Douglas (amerikai): Lewis, Burrell, Everett, Witherspoon, De Loach, Marsh, Kersch, Gray, Clark, Young

Jos Hermens (holland): Barrios, Kulker, Maas, Mellard

Enrico Dionisi (olasz): Boutayeb, Dia Ba, Tiacoh, Imoh, Egbunike, McKay, Guldberg

John Nubani (amerikai): Kingdom, Perce, Harrison

Tonie Campbell (amerikai): Smith, Mitchell, Cason, Valmon, Patrick, Page, Leatherwood

Tom Sturak (amerikai): Bagyula, Dial, Huff, Young, Jenkins

Pete Peterson (amerikai): Conway, Brown, Petitgrew, Stevens, Bright

Brad Hunt (amerikai): Reynolds, Maree, Torrence

John Bicourt (brit): Ngugi

Roy de Vries (holland): Ereng, Cheruyot, P. Rono, Ottey

Kim McDonald (brit): Kariuki, Crabb, O'Mara, O'Sullivan, Plumer

Andy Norman (brit): Christie, Jackson, Regis, Backley, Black

Tonie Linford (brit): Braun, Nabein, Knoll, Baker, Abt, Arendt

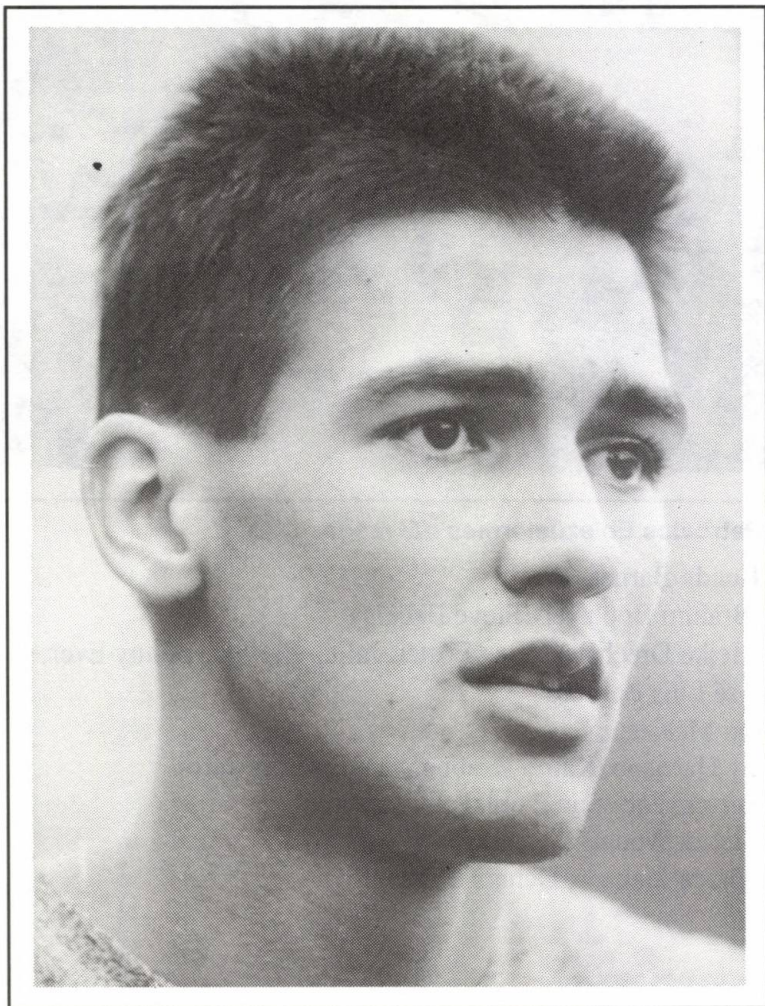
Ray Flinn (ír): Vernon, Morris, Redwine

Harald Edleberger (osztrák): Poljakov, Petrovics

Jim Long (amerikai): Blake, Davis, Butler, Council, McKenzie

Spiriev Attila: Brankovics, Topics, Popovics, Dakov, Nikolov, Essinger, Tafelmeier, Schreiber, Schneider, Henkel, Zaczewicz

Ernst Gregoire (amerikai): Laine, Stanton, Onyali, Iheagwan, Youssuf

Topics tavaly szinte mindent megnyert

Split a számok tükrében

Az 1990-es spliti Eb igen fontos mérföldkő volt atlétikánk életében. Éreztük, reméltük, hogy valós esélyünk van olyan szereplésre, amely bizonyítja a sportot figyelemmel kísérő közvélemény és a hivatalos sportvezetés előtt, sportágunk visszaesése nemcsak megállt, hanem fejlődésnek indult.

A sportág jövőjéért is izgultunk tehát, amikor a tv szűkösen mért adásai előtt szurkoltunk versenyzőinknek. Olyan csapatnak szorítottunk, amelyik hosszú évek óta először kapott nagy létszámra bizalmat, amelyikben végre együtt lehettek a jelen legjobbjai és a jövő reménységei.

Hogy az Eb sikeres volt számunkra, az egyértelmű, de a jövő szempontjából is sok tapasztalat vonható le a spliti eseményekből. A hivatalos értékelésen kívül, sok egyéb szemszögből is lehet vizsgálni a történeteket.

Az elmúlt években a világversenyekre történő válogatásoknál a megbízhatóságot próbáltuk előtérbe helyezni, az alkalmi kiugró eredmények alapján történő szelektálás helyett. Az 1986-os stuttgarti Eb mélypontja óta ennek is köszönhető a világversenyeken tapasztalható folyamatos javulásunk. A válogatásra számba jövő eredmények korrektsége, a kiküldetést kiharcolók megbízhatósága a válogatás fő mércéi. Splitben is bebizonyosodott, hogy a tisztességes helyezéshez nem csodaeredmény, hanem az itthoni és külföldi versenyeken elért megfelelő szintű stabil tudásszint szükséges.

A kíváncsiság vezérelt, amikor elkezdtem összehasonlítani Split ügyességi és többpróbás döntőseinek korábbi és az Eb-n elért eredményeit, helyezéseit. Érdekes, időnként meglepő eredményeket kaptam, melyek figyelembe vehetők az elkövetkező évek világversenyeire való válogatás előkészítésében.

FÉRFIAK

Magasugrás

Huszonnégy ugró vett részt a versenyen, s a várákosnak megfelelően, a 228 cm-es selejtező magasság túl erős volt, 224 cm-rel is döntőbe lehetett kerülni. (Meglepő, hogy a szabálytól eltérően, nem minden 224 cm-t elérő ugró jutott döntőbe. Feltehetően erről külön kiírás tájékoztatta a résztvevőket.)

A ranglistán elfoglalt helye ellenére meglepő a 24 éves jugoszláv **Topics** győzelme. Az első három helyezett beállította **Paklin** 1986-os Eb-rekordját. Hatan ugrottak 230 cm felett, s ez óriási javulás. A verseny megmutatta, hogy 228 cm-es tudásszint szükséges a jó helyezéshez. A versenyen a megbízhatóság dominált, hiszen a legjobb tizenkét versenyző közül csak két ugró maradt el előzetes ranglistahelyezésétől.

Rúdugrás

A tizenkilenc ugrót felvonultató mezőny igen ér-

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény- különbség(cm)	Helyezés- különbség
1.	Topics	234	237	1.	-3	0
2.	Jemelin	234	230	8.	+4	+6
3.	Dakov	234	236	2.	-2	-1
4.	Dimcsenko	231	227	13.	+4	+9
4.	Grant	231	233	4.	4.	0
4.	Mögenburg	231	233	5.	-2	+1
7.	Sonn	228	231	7.	-3	0
8.	Ortiz	228	232	6.	-4	-2
8.	Toso	228	226	18.	+2	+10
10.	Isolehto	224	229	12.	-5	+2
11.	Partyka	224	233	3.	-9	-8
12.	Pagani	224	226	19.	-2	+7
Átlag		229,25	231,08		-1,83	

dekesen szerepelt. Nagy meglepetés volt **Bubka** helyezése, bár az 1990-es szereplését figyelve nem tekinthető igazán váratlannak. **Vigneron** döntőbeli eredménytelensége sem az első ilyen eset a kitűnő ugró pályafutása során. Mindössze egy versenyző akadt a döntőben, aki javított korábbi legjobbján. A papírforma ebben a versenyszámban érvényesült legjobban. Szinte mindenki hozta vagy túlteljesítette hozott helyezését, különösen a mezőny élén.

Bagyula István – mint később kiderült, betegsége miatt – a vártnál kisebbet ugrott s egy hellyel előbb végzett, mint a ranglistás helye. **Gataullin** győzelme nem meglepetés, hiszen régóta az egyetlen riválisa Bubkának. (1986-ban Gataullin érvényes ugrás nélkül búcsúzott az Eb-től!)

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény- különbség(cm)	Helyezés- különbség
1.	Gataullin	585	592	1.	-7	0
2.	Jegorov	575	590	2.	-15	0
3.	Fehringier	575	573	8.	+2	+5
4.	Collet	570	580	4.	-10	0
5.	Garcia	570	575	7.	-5	+2
6.	Bubka	570	590	3.	-20	-3
7.	Salbert	560	575	6.	-15	-1
8.	Peltoniemi	540	560	13.	-20	+5
9.	Nikov	540	550	16.	-10	+6
10.	Bagyula	520	560	11.	-40	+1
-	Lehtonen	-	571	9.	-	-2
-	Vigneron	-	577	5.	-	-6
Átlag		560,5	574,5		-14	

Távolugrás

Két csoportban, huszonnégy ugró küzdött meg a döntőbe jutásért. A 759 cm-es selejtező szint itt is túl erős volt, de a rendezők nem jártak messze a várható eredményektől, hiszen 790 kellett a fináléhoz. Mindössze egy neves versenyző búcsúzott a selejtezőben: Emmijan 832 cm-es eredménnyel, ranglistavezetőként jött a versenyre, mégsem sikerült kiverekednie a továbbjutást, Szöul után nem újdonság a szereplése; most azzal érvelt, hogy a nekifutó jelét valaki elmozdította. Ha ez igaz is, egy ilyen rutinos versenyzőnek három ugrásból meg kell oldania egy ilyen problémát.

A várakozásnak megfelelően, nem volt szükség extra eredményekre a jó helyezéshez, de az éremért már 8 m fölé kellett kerülni. Meglepő, hogy az első négy versenyző közül hárman idei legjobbjukat ugrották, ami távolugrásban igen ritka a világversenyeken.

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény- különbség(cm)	Helyezés- különbség
1.	Haaf	825	814	7.	+11	+6
2.	Hernandez	815	798	16.	+17	+14
3.	Bilacs	809	824	2.	-15	-1
4.	Maas	800	796	17.	+4	+13
5.	Ratuskov	799	816	4.	-17	-1
6.	Kärnä	795	805	12.	-10	+6
7.	Evangelisti	793	819	3.	-26	-4
8.	Tudor	786	802	13.	-16	+5
9.	Ergotics	783	800	15.	-17	+6
10.	Koukodimos	779	796	18.	-17	+8
11.	Forsythe	779	790	24.	-11	+13
12.	Thomas	774	808	11.	-34	-1
Átlag		794,7	805,6		-10,9	

Hármasugrás

A versenyszám legnagyobb meglepetését az év kiemelkedően legjobb ugrójának, a már 17,90-et teljesítő szovjet **Inozemcev** távolmaradása okozta. Az Európában hagyományosan erős versenyszám kitűnő eredményeket hozott, az első négy versenyző 17 m fölött ugrott, s ez már olimpiai színvonal! Meglepő, hogy az első négy helyen végzett ugró javított az évi legjobbján, még hozzá átlagban 13,75 cm-rel! A versenyre a korábbi években már megszokott szovjet-bolgár fölény volt jellemző. Bebizonyosodott, hogy a 16,80 fölötti tudásszint még ma is elegendő a döntőbe jutáshoz, illetve a legjobb nyolc közé kerülésre. (Ilyen képességű versenyzőnk pedig nekünk is van!)

Negatív szenzációt egyedül a szovjet **Procenko** gyenge szereplése jelentett, aki 95 cm-rel maradt el az évi legjobbjától.

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény-különbség(cm)	Helyezés-különbség
1.	Volosin	1774	1740	2.	+34	+1
2.	Markov	1743	1731	3.	+12	+1
3.	Lapsin	1734	1726	4.	+8	+1
4.	Friess	1701	1700	10.	+1	+6
5.	Mai	1688	1711	6.	-23	+1
6.	Grabarczyk	1682	1686	16.	-4	+10
7.	Sainte Rose	1681	1693	13.	-12	+6
8.	Procenko	1680	1775	1.	-95	-7
9.	Herbert	1673	1700	11.	-27	+2
10.	Hadjiandreou	1663	1664	17.	-1	+8
11.	Bedeniczuk	1660	1715	5.	-55	-6
12.	Jaros	1624	1708	9.	-84	-3
Átlag		1691,9	1712,4		-20,5	

Súlylökés

A szigorodó doppingellenőrzés miatt kíváncsian vártuk az eredményeket. Különösebb meglepetést nem okozott, hogy elsősorban az NDK és a Szovjetunió versenyzői vívták a küzdelmet a dobogós helyekért. Ha az eredmények el is maradtak a hozott eredményektől, a sorrendben nem sok változás történt.

Timmermann ma a legjobb Európában. (Varjú Vilmos utódját még mindig nem találtuk meg, egykori Európa-bajnokunk legjobb eredményével még ma is jó helyen lehetett volna végezni.)

Ha a legjobb nyolc versenyző hozott eredményeitől való elmaradás átlagát vizsgáljuk, a 35 cm-es átlageredmény jónak mondható!

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény-különbség(cm)	Helyezés-különbség
1.	Timmermann	2132	2164	1.	-32	0
2.	Buder	2101	2100	4.	+1	+2
3.	Liho	2081	2100	3.	-19	0
4.	Andersen	2071	2086	5.	-15	+1
5.	Szmirnov	2045	2102	2.	-57	-3
6.	Beyer	2021	2071	7.	-50	+1
7.	Nilsen	2013	2077	6.	-64	-1
8.	Nyikolajev	1997	2041	10.	-44	+2
9.	Stolz	1995	2033	12.	-38	+3
10.	Kónya	1971	2026	15.	-55	+5
11.	Bodenmüller	1962	2037	11.	-75	0
12.	Gudmundsson	1946	2088	8.	-122	-4
13.	Perics	1867	2006	16.	-139	+3
Átlag		2015,5	2071,6		-56,1	

Diszkoszvetés

Érdekes képet mutat a szám statisztikai vizsgálata. Várható volt, hogy az irreálisan erős selejtező szintet kevesen érik el. A huszonkét indulóból csupán hárman dobták túl a kiszabott 63 m-t, s azok is mind a második csoportban (tehát később dobták, ami egy délelőtti zajló selejtezőnél nagy előny!).

A hozott eredményektől való több mint 3 m-es elmaradás nagy, de ebben a döntő fontosságú szélviszonyok is közrejátszanak. Nyilvánvaló, hogy a hozott eredmények optimális időjárási viszonyok között születtek, ami néhány métert is jelenthet, azonos forma, illetve fizikális állapot mellett. Kedvezően alakult az élen végzetek sorrendje a hozott sorrendhez viszonyítva, hiszen a legjobb nyolc között csupán hárman végeztek hátrább, mint a korábbi ranglistán.

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény-különbség(cm)	Helyezés-különbség
1.	Schult	6458	6712	3.	-254	+2
2.	De Bruin	6446	6564	6.	-118	+4
3.	Schmidt	6410	6830	2.	-420	-1
4.	Kaptyuh	6372	6318	16.	+54	+12
5.	Ubartas	6370	6894	1.	-524	-4
6.	Danneberg	6308	6630	4.	-322	-2
7.	Bugár	6236	6242	17.	-6	+10
8.	Horváth	6208	6508	8.	-300	0
9.	Valent	6030	6242	18.	-212	+9
10.	Hannecker	6004	6524	7.	-520	-3
11.	Fernholm	5918	6590	5.	672	-6
12.	Hafsteinsson	5736	6468	9.	-732	-3
Átlag		6208	6543,5		-335,5	

Gerelyhajítás

Szokás szerint, a legtöbb dobó (30 induló) ebben a versenyszámban állt rajthoz a két selejtező csoportban. Az igazi szenzáció **Zelezny** kiesése volt a selejtezőben, persze gerelyhajításban ez nem igazán újdonság, számos nagy versenyző vészett már el világversenyek selejtezőiben.

Backley kiemelkedett a mezőnyből. Sajnos az egykori magyar sikerszámban még versenyzőt sem tudtunk indítani.

Az élmezőny szereplését két ellentétes adat jellemzi. A több mint 385 cm-es elmaradás az ez évi legjobb eredményektől negatívumként értékelhető, míg feltétlenül pozitívum, hogy az első nyolc között végzetek közül csupán egy versenyző végzett hátrább, mint a papírformát tükröző előzetes ranglistán elfoglalt helye!

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény-különbség(cm)	Helyezés-különbség
1.	Backley	8730	9098	1.	-368	0
2.	Zajcev	8330	850	4 6.	-174	+4
3.	Boden	8266	8910	3.	-644	0
4.	Hill	8238	8230	15.	-8	+11
5.	Ráty	8218	8692	4.	-474	-1
6.	Ovcsinyikov	8178	8212	16.	-34	+10
7.	Lefevre	7998	8480	7.	-482	0
8.	Kinnunen	7900	8146	18.	-246	+10
9.	Vilhjalmsson	7814	8528	5.	-714	-4
10.	Hecht	7772	8324	11.	-552	-1
11.	Tafelmeier	7726	8312	12.	-586	+1
12.	Van Lieshout	7552	7916	22.	-364	+10
Átlag		8060,1	8446		-385,9	

Kalapácsvetés

Aki látta, sokáig emlékezni fog **Gécsek Tibor** kitűnő versenyzésére. Tibor mellett, az első négyből három dobó érte el ez évi legjobbját, s ez óriási teljesítmény.

A papírformától nem sokat tért el a végső helyezések sorrendje. A legnagyobbat az osztrák **Lindner** ugrott a listán, tizenkét hellyel végzett előrébb, mint a hozott eredménye a rangsorban. **Vidának** reális esélye lett volna a döntőbe jutásra, hiszen a 73,12 m elég lett volna erre! Kár, hogy elszalasztott egy jó lehetőséget!

A kalapácsvetőkre jellemző stabilitást, a hozott eredményektől való csekély elmaradás (183,5 cm) jelzi!

Helyezés	Név	Eredmény (cm)	Hozott eredmény (cm)	Előzetes helyezés	Teljesítmény-különbség(cm)	Helyezés-különbség
1.	Asztapkovics	8414	8412	2.	+2	+1
2.	Gécsek	8014	7990	5.	+24	+3
3.	Nikulin	8002	8448	1.	-446	-2
4.	Rodehau	7790	7738	9.	+52	+5
5.	Minev	7712	8054	4.	-342	-1
6.	Tanev	7628	7962	6.	-334	0
7.	Sgrulletti	7582	7692	12.	-110	+5
8.	Weis	7548	8136	3.	-588	-5
9.	Tiainen	7370	7718	11.	-348	+2
10.	Lindner	7368	6866	21.	+502	+12
11.	Head	7268	7372	19.	-104	+8
12.	Dethloff	7236	7746	8.	-510	-4
Átlag		7661	7844,5		-183,5	

Tízpróba

A kétnapos küzdelem Szabó Dezső révén új csúcst és csillogó ezüstöt hozott számunkra. Ez a teljesítmény önmagáért beszél.

A tízpróbára (a szám jellege miatt) jellemző, hogy a világversenyeken érik el a legjobb eredményt, de az, hogy a legjobb tíz közül heten érték el ez évi legjobbjukat, az a megszokottnál is kitűnőbb felkészülésre és versenyzésre utal.

A legjobb nyolc versenyző 57,7 pontos átlaggal szárnyalta túl hozott eredményátlagát.

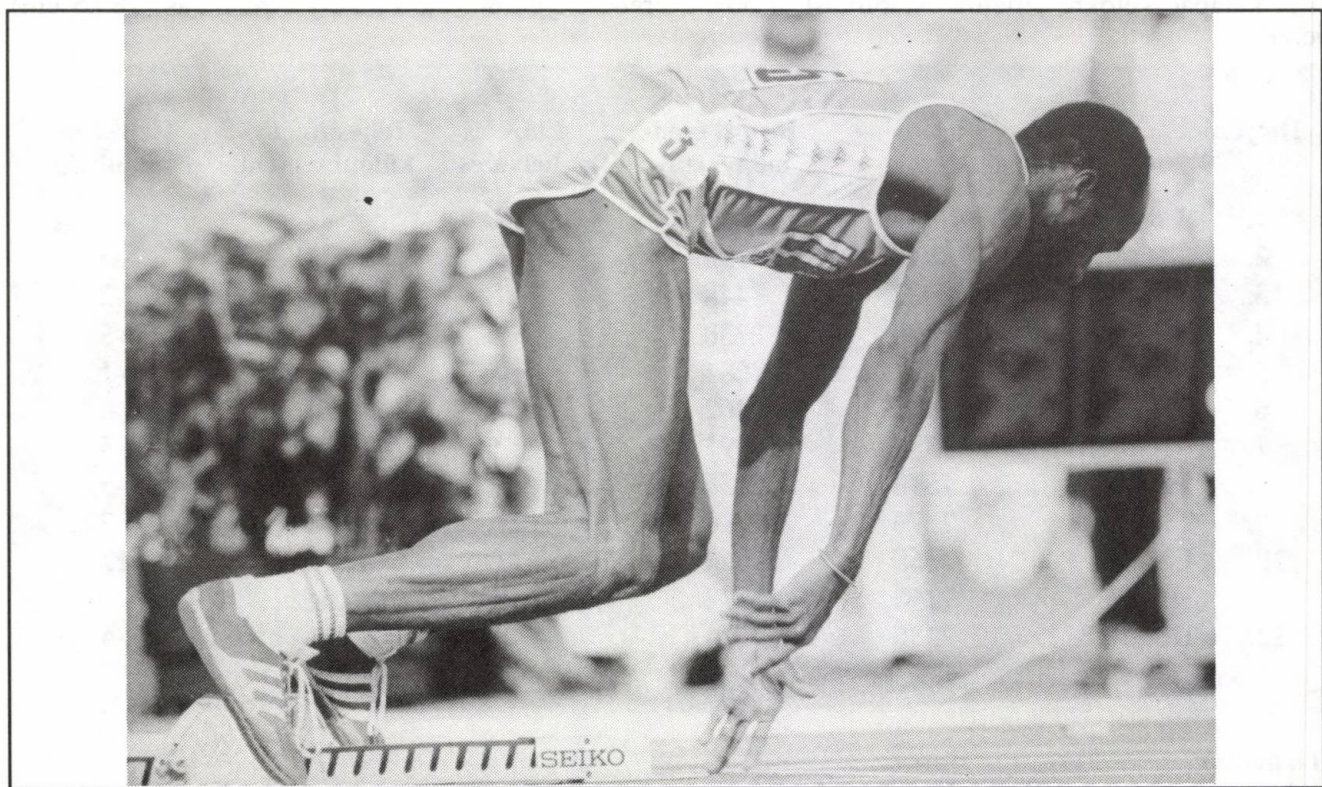
A tapasztalatszerzésre kivitt Munkácsi Sándor jól kezdett, sajnos az eredménytelen rúdugrás egy elfogadható szerepléstől fosztotta meg.

Helyezés	Név	Eredmény (pont)	Hozott eredmény (pont)	Előzetes helyezés	Teljesítmény különbség	Helyezés különbség
1.	Plaziat	8574	8525	1.	+49	0
2.	Szabó	8436	8306	4.	+130	+2
3.	Schenk	8433	8481	2.	-48	-1
4.	Zmelik	8249	7989	18.	+260	+14
5.	Blondel	8216	8155	8.	+61	+3
6.	Penalver	8214	8143	9.	+71	+3
7.	Gahwiller	8146	8110	11.	+36	+4
8.	Nazarov	8072	8169	7.	-97	-1
9.	Dagard	8052	8004	17.	+48	+8
10.	Müller	7973	8256	6.	-283	-4
11.	Kohnle	7829	8289	5.	-460	-6
12.	Wentz	7810	8138	10.	-328	-2
Átlag		8167	8213,7		-46,7	

(Folytatjuk)

SCHULEK ÁGOSTON

AMI MÉG SENKINEK SEM SIKERÜLT

Nem egészen alaptalanul tesszük fel a kérdést nap, mint nap **Edwin Moses**-nek az amerikai zsrnaliszták: komolyan gondolja-e, hogy 37 esztendősen eléri azt, ami még senkinek sem sikerült, vagyis hogy azonos évben, 1992-ben feljut az olimpiai dobogó legmagasabb fokára a téli, majd a nyári játékokon egyaránt. Erre elvileg megvan a lehetősége, hiszen két esztendő múlva előbb a franciaországi Albertville-ben találkoznak a világ legjobb havas és jeges sportolói, majd alig fél évvel később a katalán fővárosban, Barcelonában szárazföldi és vízes játékokat rendeznek.

Egyelőre nehéz eldönteni, mennyire veszi komolyan mindezt Edwin Moses. Nem tűnik valószínűnek, hogy az önreklámra szüksége lenne, hiszen hazájában és az egész világon mindmáig a legmegbecsültebb sportolók közé tartozik. Erről szinte páratlan eredménylistájával gondoskodott. 1976-ban, Montreál-

ban világsúccsal (47.64) nyert olimpiát a 400 méteres gátfutásban, s címét alighanem Moszkvában is megvédehlte volna, ha az Egyesült Államok és a Szovjetunió közötti feszültségek nem kényszerítik távolmaradásra a tengerentúli sportolókat. 1984-ben, Los Angelesben viszont már semmi és senki nem akadályozta meg az újabb aranyserzésben, s szinte emberfeletti bravúrnak számít az is, hogy 102, egymást követő versenyen nem talált legyőzőre.

A természet törvényei azonban Mosesre ugyanúgy vonatkoznak, mint bármely más földi halandóra. Nem kerülhetle el ő sem a hanyatlást, nem maradhatott verhetetlen bajnok élete végéig. A római világbajnokságon már nem a megszokott fölényvel verte riválisait, az 1988-as szöuli olimpián pedig „csak” a harmadik helyen végzett. Úgy látszott, a folyamat megfordíthatatlan, s Moses legközelebbi barátai, edzői egyaránt azt tanácsolták:

jobb, ha igazi nagy versenyzőként vonul vissza a pályától, nem várja meg, míg a „szemtelen ifjak” a dobogóról is leszorítják...

A gátak királya azonban szeretné újra elhitetni magával, hogy az idő nem szállt el felette. És a nem várt csoda részben már megtörtént: Moses elindult, mi több, meg is felelt az amerikai bobválogatón, s olyan fiatal tehetségeket szorított ki az Egyesült Államok Világ Kupa csapatából, akiknek kis túlzással az apjuk is lehetne...

—*Negyedszázadot töltöttem az atlétikai pályán, ezután szükségem volt a hosszabb pihenőre, a feltöltődésre. Ugyanolyan jó erőben vagyok, mint fiatalabb koromban, de egyelőre úgy érzem, jobb, ha nem a gátfutással, hanem valami mással próbálkozom*—magyarázta a váltás okát.

Moses előtt talán Willie Davenport példája lebeg. Az 1968-as mexikói olimpiai bajnoka 16 esztendővel azután, hogy a 110

méteres gátfutásban aranyérmet szerzett, elindult a Lake Placid-i téli játékokon is, ugyancsak bobosként. Davenport azonban egy pillanatig sem gondolt arra - vagy legalábbis nem nyilatkozott ilyesmit-, hogy estleg visszatér rekortávra...

—Edwin egészen kivételes adottságú sportoló, korántsem tartom elképzelhetetlennek, hogy segítségével jelentős sikereket érhetünk el – mondta Tony Carolino, a bobosok szövetségi kapitánya Mosesről, aki 35 évesen amolyan „tolóembernek” jelentkezett. Vagyis abban bíznak az amerikaiak, hogy olyan gyorsan, mint a kiváló atléta senki sem lesz képes megolni a kocsit a rajt előtt.

Moses, ha valóban téli-nyári bajnok akar lenni, kénytelen lesz átdolgozni felkészülési terveit. Gátfutóként ugyanis egyáltalán nem arról volt nevezetes, hogy május-június előtt elérte volna csúcsmérföldjét. Márpedig, ha nemcsak Alberville-be, de Barcelonába is ki akar jutni -ez utóbira kevesebb az esélye-,

részt kell vennie a kíméletlen válogatóversenyen is...

Amerikában a múltbeli eredményeket legfeljebb elismerik, de Moses nemigen számíthat arra, hogy „kuriózusként” rajthoz állhat Barcelonában, ha nem teljesíti az elvárt szinteket. Becsületére válik, ilyen különleges bánásmódot nem igényel:

—Sokan azt hiszik erőnléti gondjaim lehetnek, de szertném megnyugtanni híveimet: hamaron újra a régi Edwin Mosesst látják viszont! Hogy „kiegészítő sportágként” miért éppen a bobot választottam? Nos, próbálkoztam az amerikai futballal és a bűvárúszással is, de azt hiszem, képességeimet a legjobban a négyesbob csapatban kamatoztathatom.

Az Egyesült Államok négyesbobosaira ráférne a siker. Az amerikaiak ebben a népszerű versenyszámban az 1956-os játékokon, Cortina d'Ampezzóban szereztek utóljára érmet, de akkor is csak a harmadik helyre futotta erejükből. A hosszú idő óta

tartó eredménytelenség Moses szerint nem véletlen: a legfőbb riválisok, a németek és a svájciak ugyanis régóta felfedezték, hogy a gyors átlétákból lesznek a legjobb bobosok.

—A gátak között kifejtett képességeknek különösen nagy hasznát veszem. A bobozás legnehezebb részének tartott indulás technikáját gyorsan elsajátítottam, s nem okoz gondot a kocsibaugrás sem. Igaz viszont, hogy a bobosok általában magasabbak nálam, de ezt az apró hiányosságot más adottságokkal lehet pótolni.

A szakemberek szerint a négyesbobosoknál valóban sok múlik a tolóembereken: egyáltalán nem mindegy, ki mennyi idő alatt képes megtenni az első ötven métert. Moses pedig biztosíthatja a jó rajtot, utána pedig már a pilótáké a főszerep.

Mit lehetne még ehhez hozzátenni? Legfeljebb annyit: sok sikert, gátkirály-jégen és szárazföldön...

Papp István

Rank Xerox nemzetközi maratoni és Samsung futás A NEHÉZSÉGEK ELLENÉRE IS: FÉLEZER FUTÓ A NÉPLIGETBEN

Budapest, 1990. október 28.

Oktober 28.-án, vasárnap reggel a közlekedési blokádnak, s az egész éjjel vigasztalanul zuhogó eső ellenére a futást szeretők félezres tábora gyűlt össze a Népligetben. A Budapesti Atlétikai Szövetség és a Futapest Klub által meghirdetett hagyományos őszi futónapra a körülményekhez képest sokan jelentkeztek, a futás szeretete legyőzte az akadályokat, a versenyt meg lehetett tartani.

—Szombaton még fikarcnyi esélyt sem adtam arra, hogy ma itt verseny lesz. Félmillió kár fenyegetett, ha elmarad a verseny, amelyre hét országból érkeztek futók. Mindent megpróbáltunk, kerülőkkel sikerült a verseny megrendezéséhez szükséges kellékeket, táblákat kiszállítani, így létrejöhett a verseny. – mondta a verseny kezdete előtt most már megnyugodva Vekerdy Szabó Mária, a Budapesti Atlétikai Szövetség főtitkára.

Reggel 9 órakor indult be a verseny gépezete. Az idén egy megnagyobbított, mintegy 6 km-es kört jelöltek ki, s a célt az Építők pályán állították fel. A 6 km-esek mezőnyéből legelsőnek Pocsai

Zoltán, a gödöllőiek 18 éves ez évi ifjúsági mezei bajnoka tűnt fel a bejáróban, de 14 perc körüli ideje és szavai is azt mutatták, hogy ezúttal valahol „elkevert” vagy elirányították. Öt perccel utána érkezett a célba az igazi győztes, a 21 éves Benedek Zsolt, lábában az előző napi margitszigeti 10 km-es Postabank futással, ahol szintén első lett. Abszolút sorrendben hatodiknak futott be az első futónő, a 22 éves Oláh Katalin.

—Két sportágban is versenyzek. Tájfutásban idén megnyertem a felnőtt bajnokságot, atlétikában a szeptemberi debreceni 10 000 méteres OB-n pedig hetedik lettem – mondta a befutás után a Mikro SC versenyzője.

A 12 km-es távon a két Tóth közül a Bp. Honvéd 35 éves válogatott középtávfutója, az ilyen versenyek elmaradhatatlanja, győzött. A nőknél a 22 éves Gergely Tímea győzelmével, a 30 km-en még mindig csúcstartó edzőjének, Szekeres Jánosnak az elismerését érdemelte ki.

A Samsung és az Újpesti Áruház által támogatott két rövidebb távu verseny után kezdődött a sorsolás, amelyen számos ajándéktárgyat nyerhettek a résztvevők.

Közben szinesedett a paletta, egymásután tűntek fel a Bécs-Budapest szupermaratoni résztvevői vagy a pálya mellett vagy a pályán. Pontosan 11 órakor rajtolt a hatodik Rank Xerox nemzetközi maratoni mezőnye, az indulók sorában többek között a szupermaratoni bronzérmese, a békéscsabai Bogár János, a spártai hős. A tv közvetítő kocsiában pedig Kiskirály Ernő, a szupermaratoni győztese, a Saab személygépkocsi tulajdonosa ült és Gulyás László riporter társaságában kommentálta a versenyt. Hamarosan két ungvári futó állt az élre és óramű pontossággal egymás mellett futva, messze elhúztak a többiektől. Edzőjük, Ljubomir Resitnyak elmondta, hogy az egyaránt 30 éves és 2 óra 16 perc körüli időre képes két futója, akárcsak a 21 éves, ugyancsak ungvári Anna Kamkalova először versenyeznek Budapesten. Az utolsó körig nem is

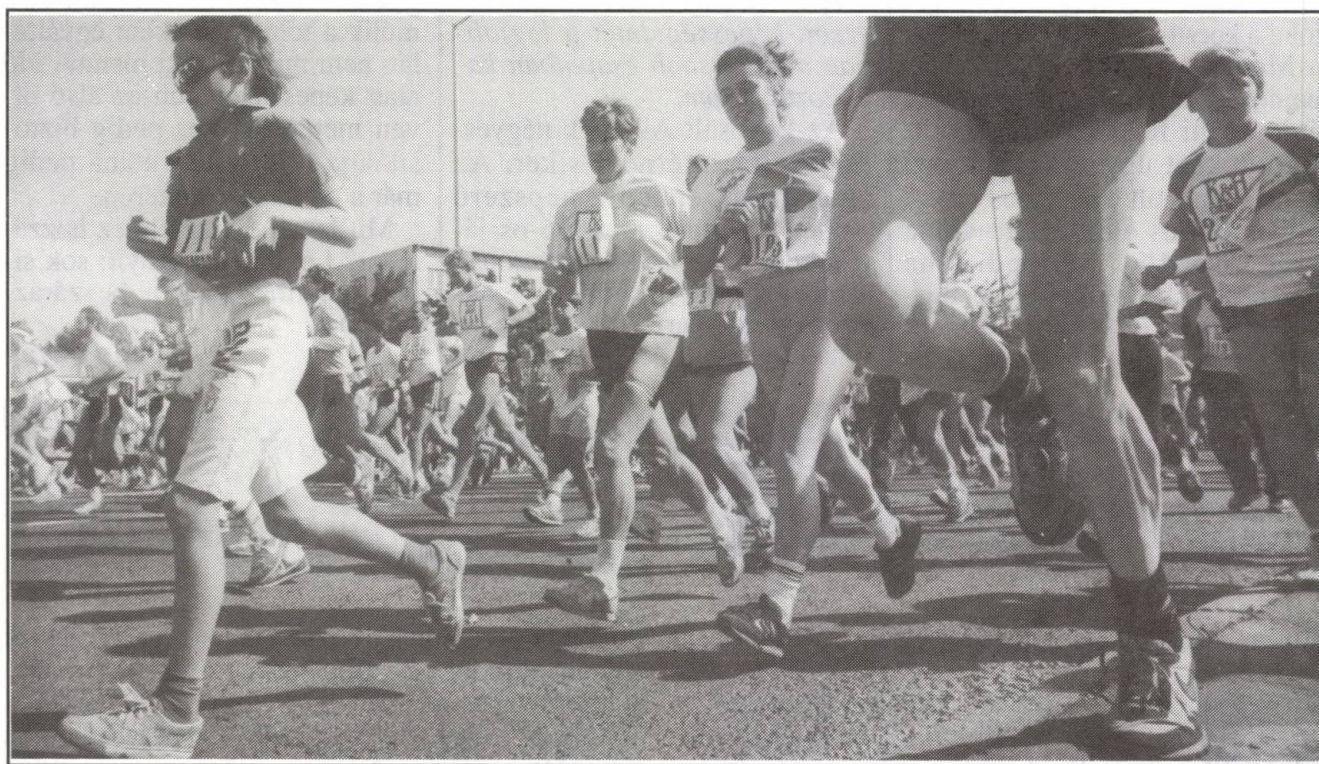
A maratoni dobogósok közül a férfiak 20, 15 és 10 ezer, a nők 15, 10 és 7 ezer forint pénzdíjban részesültek.

Rank Xerox nemzetközi maratoni, Budapest-bajnokság, egyben Király Pál emlékverseny

Férfiak

Budapest-bajnok: Grigorij Plasztinyin (szov) 2:21:36, 2. Markó György (DVTK) 2:21:52, 3. Janusz Sarnicki (len) 2:23:58, 4. Barcza Sándor (DVTK) 2:24:26, 5. German Izergin (szov) 2:24:29, 6. Szücs Antal (Építők) 2:28:15, 7. Lajtos Márton (Sz.MÁV-MTE) 2:29:16, 8. Pulai József (Haladás VSE) 2:29:16, 9. Imre János (Csepel) 2:31:05, 10. Hajnal Zoltán (Kap. Építők) 2:31:23.

A Király Pál emlékverseny férfi győztese: Markó György.

változott a helyzet, onnan a 7-es rajtszámú Grigorij Plasztinyin tovább is bírta az iramot, társa viszont nagyon elfáradt és fokozatosan visszaesett. Ekkor tört előre a Romániából két éve áttelepült és a DVTK-ban versenyző 28 éves Markó György, az idei mezei bajnok és jó erőben ért a célba:

– Másodszor futottam maratont. Az elsőn, az idei IBUSZ-maratonin a végére nagyon elfáradtam. Most vigyáztam, óvatosabban kezdtem. Egyébként akkor is második lettem – magyarázta a végén.

Az élmezőny után után jöttek a többiek. Bogár János huszonharmadiknak futott be (2:43:41), majd célbaért a női győztes, a szovjet futónő. Bekerekedett az egyetlen tolokocsis, Legeza György, utána nem sokkal később a legjobb magyar futónő, a még ifjúsági, 19 éves veszprémi Cservenka Judit.

Csapatbajnok (csak magyar egyesületek részére): Haladás VSE (Pulai József, Gulyás József, Vámos Sándor) 7:37:58, 2. Péti MTE (Markovich Péter, Kovács Péter, Török Tamás) 8:27:59, 3. Békéscsabai Előre Spartacus (Bogár János, Tóth Sándor, Lizon András) 8:31:05.

Tolókocsisok: 1. Legeza György (Rodata) 3:06:25.

Nők

Budapest-bajnok: Anna Kamkalova (szov) 2:52:05, abszolút sorrendben 33.; 2. Cservenka Judit (VEDAC) 3:14:32, abszolút sorrendben 71.; 3. Medveczky Edit (egyesületen kívüli) 3:29:08, abszolút sorrendben 103.

A Király Pál emlékverseny női győztese: Cservenka Judit.

Csapat és tolókocsis nem állt rajthoz.

Samsung futás 12 km (186 induló)

Férfiak: 1. Tóth László (Bp. Honvéd) 38:45, 2. Tóth József (Kap. Építők) 38:50, 3. Viniczai (Videoton) 39:13.

Nők: 1. Gergely Tímea (Építők) 45:23, 2. Gál

(Nyiregyházi Tanárképző) 45:28, 3. Simkó (DVTK) 46:02.

6 km (86 induló)

Férfiak: 1. Benedek Zsolt (Testvériség) 19:00, 2. Adamis (MTK-VM) 19:08, 3. Szakács (Építők) 19:26.

Nők: 1. Oláh Katalin (Mikro) 21:03, 2. Hardi (BVSC-Esztétika) 22:55, 3. Pásztor (BEAC-MAFC) 23:30.

A névadó

Évek óta Király Pál emlékverseny a népligeti maratoni, amelyen a legjobb magyar férfi és női versenyző elnyeri és egy évig védi a család által felajánlott Király Pál vándordíjat.

Ki is volt ő? – kérdezték többen is a Népli-getben, hiszen a fiatalabbak már nem nagyon hallhattak róla.

Király Pál 65 – 70 évvel ezelőtt hosszútávfutásban érte el sikereit, kiemelkedő szerepet játszott a hazai atlétikai életben. Első két bajnokságát 1919-ben a Munkás Testedző Egyesület (MTE) csapatában 5000 méteren és mezei futásban szerezte. Az Egyetértés SC színeiben 1923 és 1927 között hét egyéni bajnokságot nyert, hármat 15 km-en, hármat maratonin és egyet mezon. A maratoni OB-t első ízben 1925-ben írták ki, azt ő nyerte és ezt a győzelmét a következő két évben megismételte. Az első maratoni bajnok emlékének tiszteleg tehát évről-évre a Rank Xerox nemzetközi maratoni mezonnye.

CASIO

térkép és távolságmérő óra
időjárás és magasságmérő óra,
valamint
más speciális sportórák
az ALUKER-CASIO MINTABOLTBAN

Budapest, VIII., József krt. 52.

AB
HUNGALU

Aluker
Hungalu Trading Co.

AMIKOR ÖN MINŐSÉGET AKAR,
VÁLASSZA A CASIO-t!

Vége a csodának

NÉMETORSZAG KELETI RÉSZÉN NEM LESZ ATLÉTIKA?

A z egyesülés megtörtént, a német atlétáknak pár hónapja már közös szövetsége is van. Am, hogy ez mit jelent, ma még senki sem tudja pontosan. A legfontosabb kérdésben, a pénzügyiben ugyanis egyelőre nem lehet tisztán látni. Mint másutt, itt is két álláspont létezik. Az egyik szerint (ezt a „volt” NSZK-sok hangoztatják) náluk minden rendben van, kialakult rendszerben működnek, edzőtáboraik világ színvonalúak, a legjobbak mögött tehetős szponzorok állnak, tehát ez kell, hogy az alapmodell maradjon, a „keletiek” közül majd beolvadnak, asszimilálódnak a legjobbak, a természetes kiválasztódás szerint...

Nyugatról nézve logikusnak és érthetőnek is tűnik az ilyen érvelés. Miért mondanának le önként az eddig csak nekik adott javakról?

Ám a „másik” oldalon is vannak ászai. Ha csak az országos

A nem is olyan rég még világelső NDK atlétikája az összeomlás előtt áll.

Az ország egyesítése katasztrofális jövőt sejtet a keleti rész sportjának, így a „királynőnek” is. Néhány világsztár ugyan még időben szerzett magának szponzort, ám az egyesületek fizetése képtelenek, az utánpótlásbázisokon már a világítási számlákat is alig tudják kiegyenlíteni.

Erre az évre még kaptak egy részt az állami támogatási alapból az atléták is, de, hogy mi lesz jövőre azt senki sem tudja, csak sejtik a szomorú véget.

rekordokat hasonlítjuk össze, akkor a férfiaknál 17:8, a nőknél pedig 17:2 az arány a volt NDK- atléták javára, vagyis a keleti csúcsok ennyivel jobbak. Ezek után, mondják, már nem is érdemes az Európa- és világcsúcsokat, vagy a bajnoki címeket összehasonlítani. Kérdezik is: milyen alapon szorítanak háttérbe bennünket?

Kétségtelen, kemény viták, sok vajúdas eredményeként alakulhat ki olyan egységes német atlétikai élet, mint amilyen a korábbi két országrészben, külön-külön, de világ színvonalon működött. Az is biztos, ha nem tudnak gyors és jó megoldást találni, a keleti országrész utánpótlásbázisai rövid idő alatt felszámolásra kerülnek. Nem véletlenül állt ki két kiválóság, Heike Drechsler és Chrisitan Schenk a meg-

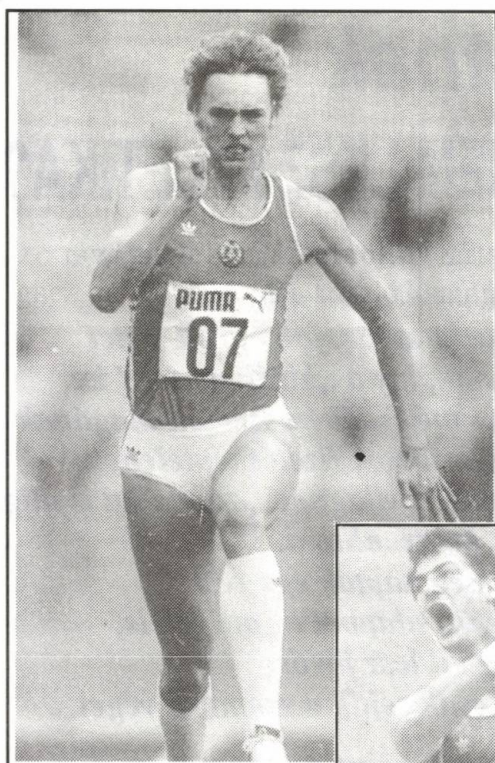
mentésükért.

Drechsler: —Miért nem tudták utánózni, követni a sikereinket? Azért mert, bármennyire is szidták a volt NDK-t, hogy pártutasításra, a kommunista állam népszerűsítéséért sportolunk (ebben a vezetés részéről sok igazság volt, de az atléták soha nem ilyen gondolatokkal indultak egy-egy versenyen, azt állítom!), de az iskolában, sporttáborokban hol volt még a világon olyan szakszerű és magas szintű képzés, mint itt?

Schenk: —A sportiskolák rendszere olyan érték, amit halálos vétek lenne felszámolni! Sajnálatos az is, hogy Nyugaton nincs olyan szervezet vagy más tömörülés, amely az övékhez hasonlóan kívánna pénzügyileg is támogatni bennünket. Könnyen lehet, hogy szomorú vége lesz atlétikánknak, amelyet az egész volt NDK sportéletével együtt sokmindenért jogosan szapultak, de az eredményeinket azért nem lehet vitatni és a jövő szempontjából figyelmen kívül hagyni.

De hát miről is van szó, mi az ami elveszne? A tizennégy „keleti” klubban 24 edző dolgozik főállásban és a fizetésük mellé 1000 márkát kaptak egy-egy új tehetség, 2500-at pedig az olimpiai bajnok vagy világrekorder atléta felkészítéséért. Ehhez jöttek még az egyéb személyi kia-

ségviselők voltak és nem az edzők, a versenyzők. Az előbbiekre a régi felfogás és javadalmazás szerint egyáltalán nincsen szükség, ám tízezerrel sem szabad sportolókat szélnek eresztetni!

A bizonytalan jövő már hosszabb ideje az eredményekben is érződik. A spliti Európa-bajnokság előtti hónapokban például alig lehetett NDK-beli férfi atlétát találni a kontinens élvonáiban, csak a 4x400-as

dások, az atléták bére, orvosok, pszichológusok, alkalmazottak fizetései, a pályafenntartás és így tovább... Nem kis összegekről van szó, egy-egy egyesületnél márka százazrekre rugott az éves költségvetés, amiben nincsenek benne a már említett sportiskolák (minden egyesületnél működtek, általában 20-24 növendékkal és teljes állami finanszírozással).

A jelenlegi helyzetben a pénzügyi támogatás aránya Kelet és Nyugat között 20:1, aminek fenntartása természetesen nem lehetséges, de hát ezt még Berlinben sem kívánják. Már odáig elmentek az engedményekben, hogy hajlandóak az edzőket elbocsátani onnan, ahol nem voltak országos sikerek, csökkenteni szándékoznak a költségvetéseket is, egyszóval megvan a kompromisszumkészség. De, mint mondják, ennek is van egy alsó határa. Nem értenek egyet az immár egységes atlétikai szövetség elnökével, aki szerint „odaát” túl jól és túl sokan élnek ebből a sportágból. Ez így nem igaz, vágnak vissza. Akik hasznot húztak, azok a klubvezetők, a szakosztályi tiszt-

váltót és a súlylökő Timmermannt jegyezték. A leépülés itt már javában megkezdődött... A nők helyzetén Katrin Krabbe javított sokat, az ő eredményessége (három aranyérme) révén még megmaradt valami a régi dicsőségből...

Az egyesületek fennmaradásán áll vagy bukik minden, állítják sokan, akik aggódnak az atlétika keleti országrészbeli jövője miatt. Sok igazság van abban, hogy a korábbi zárt klubrendszer meg kell szüntetni, eltüntetni a csak „elit” szemléletet és az egyesületeket közösségi, vagy méginkább, a jó értelemben vett családi jelleggel felruházni. Ehhez persze nem elég egy elnöki döntés,

mert az NSZK-ban sem határozatok alapján jöttek létre az ilyen klubok. Ismerve a megszűnt ország lakosságának anyagi, jövedelmi viszonyait, egyelőre nehéz elképzelni, hogy az efajta átalakulás és kiteljesedés néhány hónap alatt megvalósul.

Nemcsak a futópályán állnak tehát az akadályok a volt keletnémet atléták előtt. Még az igazán ismert és elismert sportolók sincsenek biztonságban. A világ- és olimpiai bajnokokat nevelt, a belügy által fenntartott Dynamo Berlin például hiába változtatott nevet (1. SC Berlin), hiába „vált le” a minisztériumtól az irányítást tekintve is, ma nem találnak szponzort, aki hajlandó lenne támogatni őket, jóllehet mindenki elismeri, csak a híres sportolók alapján is lenne fantázia a dologban... Ami pedig méginkább a szomorú jövőt sejteti; az eddig kimeríthetetlennek tűnt utánpótlás-aranybánya, a különböző spartakiádok (az azokra történő országos felkészüléssel!) is befulladtak. Az idén már ötven százalékkal visszaesett a jelentkezők száma...

Valami reményt jelenthetnek a Német Sportsegély és az Edzősegély elnevezésű alapítványok. Ezekkel, most legalábbis úgy néz ki, meg lehet menteni a volt keletnémet élsport legfontosabb és legértékesebb részeit, de mindenki azt mondja, csak talán és nem örökre, végérvényesen, hanem mindössze 1992-ig. Hogy aztán mindez mit jelent az egyes sportágakra, így az atlétikára nézve, az rejtély. Abban Kelet és Nyugat egyetért, nagy kár lenne tehetséges, ismert, nagyra becsült edzőket örökre elveszíteni, de hát a megoldást - épp az itt felvázolt érdekellentétek, a tisztázatlan és bizonytalan pénzügyi viszonyok és a politikai tartózkodás miatt- egyelőre nem lehet még körvonalazni sem...

K.H.J

SZUPERMARATONIRÓL SZUBJEKTÍVEN

A legkiválóbb magyar szereplés

Immáron harmadik alkalommal volt szerencsém részt venni a világ egyik legnehezebb super-hosszútávfutó versenyén, a görögországi Spartathlonon. S mivel a viadal időpontja már meglehetősen távol van (szeptember 28-29-én rendezték), a Kedves Olvasó szokványos tudósítás helyett elégedjen meg e helyütt néhány - nem minden szubjektivitástól mentes - élménnyel, benyomással, színfolttal az idei nagy futásról.

ELŐZMÉNYEK

Nyolcadszor rendezték meg a heagyománys, Athén- Spárta útvonalon lefutott versenyt a görögök. Elkeseredetten, de nem hitehagyottan. Mivel a Spartathlon szintén hagyományos időpontja (szeptember utolsó péntek-szombatja) igencsak közel esett az emlékezetes tokiói NOB-döntéshez, érthető, hogy a rendezők nem a legvidámabban fogadták tizenhat országból érkezett vendégeiket. Mi több, korábban még maga a verseny megrendezése is kérdéses volt, anyagi okok miatt, ám a Nemzetközi Spartathlon Szövetségnek (így hívják a viadalt rendező társadalmi szervezetet, egyesületet, amely egyébként tagja a Görög Atlétikai Szövetségnek is) mégiscsak sikerült tető alá hoznia a rendezvényt. Mi több, rekordszámú, 86 fős mezőny vághatott a távnak az athéni Márvány-stadion elől péntek reggel 7 órakor. Rekordmezőny, magyar

rekordlétszámmal. Nem kevesebb mint tucatnyi magyarfutó vállalta el az idén a 245.1 (ez a hivatalos, de a fiúk szerint az új vonalvezetés miatt 250 kilométert futottak!) kilométernek. Közülük öten voltak a MASZ által hivatalosan kiküldött indulók: a békéscsabai Bogár János (tavaly 22 évével a verseny akkor legfiatalabb befutója, 9. helyezett), a már negyedszer rajtoló és egy ízben célba is ért Hári Gyula, a két fiatal, a 21 esztendő, honvédos Molnár Mihály (az ő indulását a Pegazus Tours támogatta), a szolnoki Lajtos Márton és a társaság doyenjeként a veterán Európa-bajnokságon aranyérmes, 58. születésnapját éppen Görögországban ünneplő Gémes Ferenc. A „csapatvezető” hivatalos titulusát az a Kraivich József viselte, akit „korábbi előélete” alapján csaknem az egész honi atlétavilág ismer. Ő volt Schirilla moszkvai „nagy futásának” szellemi atyja, a futó kísérője, edzője és gyűrója, azóta számos super-hosszútávfutó tehetség felfedezője, felkarolója, menedzsere, edzője és gyűrója egy személyben. Már hetedszer vett részt a Spartathlonon, nem túlzás azt állítani, hogy ismerősök tucatjai köszöntötték őt a negyedezer kilométeres út során szélesre tárt karral „Dodosz, Dodosz” felkiáltásokkal. Róla mondta Mantzarisz úr, a Spartathlon-szövetség elnöke a zárőnnepély során: „Dodosz és Bob” - utóbbi Robert Meadowcroft angol futó, róla még lesz szó a továbbiakban - „a Spartathlon sagája”. A „hivatalos” küldöttséget két további - nélkülözhetetlen segítő társ egészítette ki, Dalos Attila (volt gyalogló, jelenleg versenybíró) és Szőlgýémi Tamás (a Budapesti Atlétikai Szövetség munkatársa). Ők sofőri és gyűrói minőségben segítettek a versenyzők kísérésében.

A további hét magyar - meghívás és egyéni levelezés útján jutott el a versenyre. Néhányan „hivatalos támogatással”, szponzorok segítségével, mások - például a székesfehérvári hármaspróbázó Rápolti Gyula - saját pénzen, kocsival, családi és baráti kísérettel. (Nem hallgathatom el azt a megjegyzést, hogy a magyarok közül talán túl sokan bíztak a görögök hagyományos lezserségében és vendégszeretetében, néha mintha kissé vissza is akartak volna élni azzal, noha a szervezők idejekorán mindenki tudtára adták: csak a versenyzők

**Kis ember - a nagy szobor aljában.
Mindketten spártai hősök. A szobor - aligha
meglepetés - Leonidasz királyt ábrázolja és Szparti
(Spárta görög neve) legfőbb ékessége**

szállásáról és ellátásáról gondoskodnak. A „sportszerűség” kedvéért ide kívánczok: néhány, az érkezés utáni spártai helyszínű, teátrális vitajelenetből kiderült, a belgák, a franciák, sőt - horribile dictu! - a japánok közül is voltak hasonlóan gondolkodók...)

KORINTHOSZIG

Szóval, vissza a rajthoz. Nyolcvanhat induló, a legtöbb japán (13), utána jövünk mi magyarok, csak aztán a házigazdák futói. A 250 kilométert (maradjunk most már az egyszerűség kedvéért ennyinél) hat szakaszra osztották, mind a hat végén időellenőrző frissítőállomással, amelynél ellenőrzik az úgynevezett limitidőt, s aki azon túl ér oda, azt már nem engedik tovább.

Az első ilyen „limitpont” Korinthosznál van, 82 kilométerre a rajttól, a szédítő mélységű, gyönyörű csatorna (az Égei-tengert köti össze a Jón-tenger Korinthoszi öblével) után mintegy két km-rel. Csak itt lehet először érdemben „foglalkozni” a versenyzőkkel, addig maguknak kell frissíteniük az egyes állomásokon.

Útban Korinthosz felé sorra előzzük a futókat piros Lada 1200-asunkkal, s bár némiképp sza-

bálytalan, azért megállunk félútnál benzinvásárlás ürügyével, valójában részidőket „lesni”. Legnagyobb örömünkre Bognár „Janika” a szuper Kurosszal - e műfaj legnagyobbja - tart, csak méterekkel mögötte jön egészen 44 km-ig. „Hajrá Janika, szuper vagy!” - kiabálunk oda neki (ennyit tán szabad...), s azután (minő galádság, hiszen a „fiúk” gyötrődnek az egyre inkább tűző napon) egy félórászkára megmártózkodunk a tengerben a Megarai öbölben. (Az vesse ránk az első követ, aki nem tenné ezt a helyünkben. Elvégre az ember nem minden héten jár a görög tengerparton...)

Tehát Korinthosz, az első igazi megmértetés. Hogy a fiúk hűtött italt kaphassanak frissítésként, betelepszünk az államostól mintegy ötven méterre lévő sördepó (mi így hívjuk, valójában hatalmas üdítő- és egyéb ital-átrakó hely, amelyre ötpercenként látogatnak be az üres üvegeket visszahozó, s teli ládákkal távozó személy- és tehergépkocsik) teraszára. Dodó régi cimborája, Jorgosz a „gazda”, szívesen rendelkezésre bocsátja hatalmas hűtőszekrényei egyikét. „Sportszerűség” ide vagy oda, dobozos sörökkel hűtjük magunkat, miközben kézzel-lábbal „társalgunk” Jorgossal (görögön kívüli szókincse nem éri el a tucat szót, de ettől a barátság töretlen). Addig tart a „sörhűtés”, amíg az időjárás nem gondoskodik igaziról. Pillanatok alatt beborul az ég, és láss csodát! - a zápor kísértőjeként mogorónyi jégdarabok is hullanak! No, már csak ez hiányzott! Igaz, se zápor, se jégeső nem hátráltatja Bogár Jancsit, mintegy negyven perccel Kurosz mögött másodikként érkezik, s igen rövid frissítés után már megy is tovább. Igaz, nem sokkal van mögötte a brit Macke, a verseny kétszeres bajnoka, a védő.

Csaknem négy órát töltünk Korinthoszbán, sorra érkeznek a mieink, a „hivatalosak” és a „levelezők” egyaránt. Utolsóként, sajnos a szintidő után Gémes Ferenc, akitől megtudjuk, 30 km-nél kisebb baleset érte. Egy görög autó sofőre figyelmetlenül vezetett, a kocsí megcsúszott és megtaszította Feri bácsit. Felhorzsolta lábát bekötötték, a kísértő mentőautóba vagy háromszor is beakarták venni, de ő csak makacsul futott tovább: „Dodosz puff-puff” - mutatta tréfásan az orvosoknak, márminthogy Dodosz lelővi, ha nem megy tovább. Korinthoszig csak kibírta, de mivel úgysem tudott volna továbbmenni, beült a kocsiba, s attól fogva hármashban kísértük a magyar csapat benjáminját, Molnár Mihályt.

A FÉLELMETES SZANGASZ-HEGY

Nem untatom az olvasót az út összes további állomásának részletes ismertetésével. Már csak azért